

ЗАКОН ЗА ВИСШЕТО ОБРАЗОВАНИЕ

Обн. ДВ. бр.112 от 27 Декември 1995г., изм. ДВ. бр.28 от 2 Април 1996г., изм. ДВ. бр.56 от 15 Юли 1997г., попр. ДВ. бр.57 от 18 Юли 1997г., изм. ДВ. бр.58 от 21 Юли 1997г., изм. ДВ. бр.60 от 2 Юли 1999г., попр. ДВ. бр.66 от 23 Юли 1999г., изм. ДВ. бр.111 от 21 Декември 1999г., изм. ДВ. бр.113 от 28 Декември 1999г., изм. ДВ. бр.54 от 4 Юли 2000г., изм. ДВ. бр.22 от 9 Март 2001г., изм. ДВ. бр.40 от 19 Април 2002г., изм. ДВ. бр.53 от 28 Май 2002г., изм. ДВ. бр.48 от 4 Юни 2004г., изм. ДВ. бр.70 от 10 Август 2004г., изм. ДВ. бр.77 от 27 Септември 2005г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. С този закон се уреждат устройството, функциите, управлението и финансирането на висшето образование в Република България.

Чл. 2. Цел на висшето образование е подготовката на висококвалифицирани специалисти над средното образование и развитието на науката и културата.

Чл. 3. Висшето светско образование е независимо от идеологии, религии и политически доктрини. То се осъществява в съответствие с общочовешките ценности и националните традиции.

Чл. 4. Във висшето образование не се допускат привилегии и ограничения, свързани с възраст, раса, народност, етническа принадлежност, пол, социален произход, политически възгледи и вероизповедание, с изключение на случаите, изрично посочени в Правилника за дейността на висшето училище в съответствие с особеностите на обучението и бъдещата професия.

Чл. 5. (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Висше образование се придобива във висши училища, получили акредитация и създадени при условия и по ред, определени от този закон.

Чл. 6. (1) Висшето училище е юридическо лице с предмет на дейност:

1. подготовка на специалисти, способни да развиват и прилагат научни знания в различните области на човешката дейност;

2. повишаване квалификацията на специалисти;

3. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) развитие на науката, културата и иновационната дейност.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 53 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Висшето училище може да развива научно-производствена, художествено-творческа, спортна и здравна дейност в съответствие със спецификата си.

(3) (Нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Учебната, научната, художествено-творческата и друга дейност, съответстваща на спецификата на висшето училище, се осигурява от висококвалифициран преподавателски, научно-преподавателски, изследователски или художествено-творчески състав, наричан по-нататък "академичен състав".

(4) (Нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Висшето училище осигурява качеството на образованието и научните изследвания чрез вътрешна система за оценяване и поддържане на качеството на обучението и на академичния състав, която включва и проучване на студентското мнение.

(5) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Целта на системата по ал. 4 е да контролира, поддържа и управлява качеството на образованието в предлаганите области на висшето образование и професионални направления, както и на академичния състав. Функциите и структурата на системата за поддържане на качеството по ал. 4 се уреждат в правилника за дейността на висшето училище.

Чл. 7. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Висшето училище издава диплома за завършена образователно-квалификационна степен на висшето образование, европейско дипломно приложение, свидетелство за професионална квалификация и други основни документи, определени с наредба, приета от Министерския съвет.

(2) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Европейско дипломно приложение по ал. 1 се получава от лицата при заявено искане.

(3) (Предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Дипломите се признават от държавата, когато обучението е проведено в съответствие с този закон и с държавните изисквания.

(4) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) На издаваните при условията на ал. 3 дипломи се полага печат с държавния герб.

Глава втора. ФУНКЦИИ НА ДЪРЖАВАТА В УПРАВЛЕНИЕТО НА ВИСШЕТО ОБРАЗОВАНИЕ

Чл. 8. Държавата създава условия за свободно развитие на висшето образование, като:

1. разработва и осъществява национална политика за развитието на висшето образование и гарантира академичната автономия на висшите училища;
2. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) полага грижи за качеството на подготовката на специалисти и научните изследвания;
3. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., доп. - ДВ, бр. 53 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) субсидира обучението на студентите в държавните висши училища; при определени условия им осигурява стипендия, общежития и столове;
4. (доп. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) при определени условия осигурява кредити и социално-битови придобивки на студентите, докторантите и специализантите;
5. предоставя имущество на държавните висши училища и осигурява данъчни и други облекчения за всички висши училища при извършване на дейностите им, предвидени в чл. 6;
6. (нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) организира дейността на Националната агенция за оценяване и акредитация;
7. (нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) определя условията за държавно признаване на издаваните от висшите училища у нас и в чужбина дипломи.

Чл. 9. (1) Държавата упражнява функциите си по управлението на висшето образование чрез Народното събрание и Министерския съвет.

(2) Народното събрание:

1. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) с решение открива, преобразува, преименува и закрива висши училища, както и филиали и факултети, в които се извършва обучение по специалности от регулираните професии;
2. ежегодно със Закона за държавния бюджет определя субсидията за всяко държавно висше училище.

(3) Министерският съвет:

1. утвърждава основните насоки на националната политика в областта на висшето образование;
2. (доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) предлага на Народното събрание откриването, преобразуването, преименуването или закриването на висши училища, както и размера на ежегодната бюджетна субсидия за всяко държавно висше училище;
3. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) открива, преобразува и закрива факултети, институти, филиали и колежи в държавните висши училища, извън случаите по ал. 2, т. 1 въз основа на искане на съответното висше училище и/или по предложение на министъра на образованието и науката, като за филиалите и коледите се посочват професионалните направления, в които ще се извършва обучението;
4. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) утвърждава Класификатор на областите на висше образование и професионалните направления;
5. (изм. - ДВ, бр. 53 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) утвърждава държавни изисквания за придобиване на висше образование по образователно-квалификационни степени и по специалностите от регулираните професии, както и държавни изисквания за организиране на дистанционна форма на обучение;
6. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) утвърждава ежегодно броя на приеманите за обучение студенти и докторанти по висши училища и организациите по чл. 47, ал. 1, а за държавните висши училища - по професионални направления и образователно-квалификационни степени, с изключение на приеманите по чл. 21, ал. 2 и 4;
7. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., доп. - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) определя размера на таксите за кандидатстване и за обучение в държавните висши училища, с изключение на студентите и докторантите, приети по реда на чл. 21, ал. 2 и 4;
8. утвърждава условията и реда за предоставяне на стипендии в държавните висши училища и за ползване на общежития и други социално-битови придобивки от студенти, докторанти и специализанти във всички висши училища;
9. (изм. - ДВ, бр. 77 от 2005 г., в сила от 27.09.2005 г.) утвърждава държавните изисквания за признаване на придобито в чуждестранни висши училища висше образование с професионална квалификация;
10. (нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) утвърждава държавни изисквания за приемане на студентите;
11. (нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) утвърждава държавни изисквания към съдържанието на основните документи, издавани от висшето училище;
12. (нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) утвърждава Правилник за дейността на Националната агенция за

оценяване и акредитация по предложение на Акредитационния съвет;

13. (нова - ДВ, бр. 77 от 2005 г., в сила от 27.09.2005 г.) приема Списък на регулираните професии в Република България, в които се посочват наименованието на регулираната професия, нормативният акт, който я определя като регулирана професия съгласно българското законодателство, и органите, компетентни за даване или признаване на правоспособност за упражняване на съответната регулирана професия;

14. (нова - ДВ, бр. 77 от 2005 г., в сила от 27.09.2005 г.) определя условията и реда за поддържане на Списъка на регулираните професии в Република България;

15. (предишна т. 10 - ДВ, бр. 60 от 1999 г., предишна т. 13 - ДВ, бр. 77 от 2005 г., в сила от 27.09.2005 г.) представлява интересите на българското висше образование и наука пред други държави и международни организации и сключва международни договори и спогодби.

Чл. 10. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Държавен орган за осъществяване на националната политика във висшето образование е министърът на образованието и науката.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Министърът на образованието и науката:

1. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) прави предложения пред Министерския съвет по чл. 9, ал. 3, т. 1 - 11, като предложенията по т. 2 и 3 за откриване и преобразуване на висши училища, техните основни звена и филиалите, с изключение на откриването на институт, се правят след положителна оценка на съответния проект от Националната агенция за оценяване и акредитация;

2. осъществява функции по координацията на взаимоотношенията между автономните висши училища и държавата;

3. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) организира поддържането на информационна система, която съдържа:

а) регистър на висшите училища, в който се вписват данни относно техните основни звена, филиали и откритите от тях професионални направления и специалности;

б) регистър на академичния състав на висшите училища на основен и допълнителен трудов договор;

в) регистър на всички действащи и прекъснали студенти и докторанти по степени на обучение и по професионални направления;

г) регистър на завършилите студенти и докторанти.

4. организира признаването и легализацията на дипломите на лицата, завършили в чужбина;

5. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) назначава временно изпълняващ длъжността ректор на новооткрити или преобразувани държавни висши училища до провеждането на изборите, но за не повече от 6 месеца;

6. (нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) назначава временно изпълняващ длъжността ректор за срок не по-дълъг от шест месеца:

а) след изтичане на срока по чл. 24, ал. 4;

б) при допуснато нарушение по чл. 31, ал. 2, установено с констативен протокол;

в) при предсрочно прекратяване на мандата по чл. 31, ал. 3.

7. (нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г., предишна т. 6, изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) упражнява контрол върху висшите училища и организациите по чл. 47, ал. 1 по спазването на този закон, като за извършените проверки в едномесечен срок се съставя констативен протокол с препоръки и срок за отстраняване на допуснатите закононарушения; при неизпълнение на препоръките в посочения срок министърът на образованието и науката прави предложение пред Националната агенция за оценяване и акредитация за отнемане на акредитацията.

Чл. 11. (1) (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Специализиран държавен орган за оценяване, акредитация и контрол на качеството на дейностите по чл. 6 е Националната агенция за оценяване и акредитация към Министерския съвет.

(2) Националната агенция за оценяване и акредитация е юридическо лице на бюджетна издръжка със седалище в София.

(3) Националната агенция за оценяване и акредитация осъществява дейността си в съответствие с този закон и по правилник, утвърден от Министерския съвет.

(4) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Националната агенция за оценяване и акредитация осъществява следакредитационно наблюдение и контрол върху:

1. способността на институцията и на нейните основни звена и филиали да осигуряват високо качество на образованието и научните изследвания чрез вътрешна система за оценяване и поддържане на качеството;

2. изпълнението на дадените при оценяването и акредитацията препоръки.

Глава трета. ВИДОВЕ ВИСШИ УЧИЛИЩА, ОТКРИВАНЕ, ПРЕОБРАЗУВАНЕ И ЗАКРИВАНЕ

Чл. 12. Висшите училища са държавни и частни.

Чл. 13. (1) (Предишен текст на чл. 13 - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Държавните висши училища се създават и осъществяват дейността си въз основа на предоставена държавна собственост и ежегодна държавна субсидия.

(2) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Държавните висши училища могат да придобиват право на собственост върху недвижими имоти, както и да получават приходи от тях за осъществяване на дейностите по чл. 6, ал. 1 и 2.

Чл. 14. (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Частните висши училища се създават по искане на физически и/или юридически лица, наричани по-нататък "учредители".

(2) Учредителите трябва да имат право на собственост върху недвижимите имоти, движимите вещи и сградния фонд, необходими за осъществяване на дейностите по чл. 6, ал. 1 и 2, както и проект за финансовото осигуряване на дейностите на висшето училище.

(3) Учредителите по ал. 1 учредяват право на ползване върху недвижимите имоти по ал. 2 за срока на съществуване на висшето училище или могат да прехвърлят правото на собственост върху вещите и имотите по ал. 2 след обнародване на решението на Народното събрание за неговото създаване в "Държавен вестник".

(4) Учредителите носят отговорност за цялостната дейност, управлението и финансовото състояние на откритото по тяхно искане висше училище в случаите, когато участват в управлението му.

Чл. 15. (1) Висше училище се открива и преобразува въз основа на проект, в който:

1. са поставени обществено приемливи цели пред предлаганото висше училище;
2. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) се съдържа описание на основните звена и/или на филиалите на висшето училище, необходимата учебна документация и данни за научно-преподавателски състав, материалната база и начините на финансиране;
3. се осигурява начин на управление, гарантиращ спазването на основните академични свободи;
4. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) има съответствие с държавните изисквания.

(2) Проектът по ал. 1 трябва да е получил положителна оценка от Националната агенция за оценяване и акредитация.

(3) Към проекта за създаване на частни висши училища се представя и учредителен акт, който включва:

1. вид, наименование и седалище;
2. предмет на дейност;
3. име (фирма) на учредителя;
4. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) имущество, предоставено от учредителите, за осигуряване на дейностите по чл. 6, ал. 1 и 2 и начин на финансиране;
5. управление и начин на представителство;
6. права и задължения на учредителите;
7. (нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) отговорност на учредителите в случаите, когато участват в управлението на висшето училище.

Чл. 16. (1) С решението Народното събрание определя:

1. вид, наименование и седалище на висшето училище;
2. предмет на дейност;
3. имущество и начин на финансиране.

(2) Висшето училище възниква като юридическо лице след обнародването на решението на Народното събрание за неговото създаване в "Държавен вестник".

Чл. 17. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Висшите училища са университети, специализирани висши училища и самостоятелни колежи.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Университетът е висше училище, което:

1. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) обучава по широк кръг специалности от професионални направления в поне три от четирите основни области на науката - хуманитарни, природни, обществени и технически;

2. разполага с академичен състав на основен трудов договор, който по всяка специалност води не

по-малко от половината от аудиторните и практическите занятия, като хабилитираните лица в него четат за всяка специалност не по-малко от 70 на сто от лекционните курсове;

3. разполага с материална база, която осигурява и практическото обучение в съответствие с държавните изисквания;

4. (изм. - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) обучава в степените "бакалавър", "магистър" и "доктор" в съответните основни области на науката;

5. има научен и художествено-творчески потенциал и с дейността си развива основни области на науката и културата;

6. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) осигурява на академичния състав, на студентите и на докторантите условия за отпечатване на научни трудове, учебници, монографии, както и за реализация на присъщи творчески изяви;

7. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) притежава библиотека и други средства за информационно обслужване на обучението и научните изследвания;

8. поддържа международни контакти при обучението и творческата си дейност;

9. (нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) разполага с университетски информационен център за административно обслужване на студентите и докторантите.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Висше училище, което провежда подготовка в една или две основни области на науката или културата и отговаря на изискванията на ал. 2, т. 2-9, може да е университет с наименование, отразяващо спецификата му.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Специализираното висше училище осъществява научноизследователска или художествено-творческа дейност и провежда обучение в една от основните области на науката, изкуствата, физическата култура и военното дело и отговаря на изискванията на ал. 2, т. 2, 3, 5, 6, 7, 8 и 9. Наименованието му отразява специфичната област, в която то подготвя специалисти.

(5) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Висшето училище по ал. 4 може да обучава и в образователно-квалификационна степен "магистър" и образователна и научна степен "доктор".

(6) (Предишна ал. 5, доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Самостоятелният колеж дава професионална квалификация и провежда подготовка до образователно-квалификационната степен "специалист по ...", и отговаря на изискванията на ал. 2, т. 3, 6, 7 и 8. Колежът разполага с академичен състав на основен трудов договор, който по всяка специалност провежда не по-малко от половината от аудиторните и практическите занятия. Хабилитираните лица на основен трудов договор в него четат за всяка специалност не по-малко от 50 на сто от лекционните курсове.

(7) (Предишна ал. 6 - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Колеж може да се създава и в структурата на университет и специализирано висше училище.

Чл. 18. (1) Висшите училища се закриват от Народното събрание:

1. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) когато висшето училище нарушава изискванията на този закон или други нормативни актове, регулиращи висшето образование, и нарушенията са констатирани по реда на чл. 10, ал. 2, т. 7;

2. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) когато висшето училище получи два последователни отказа за институционална акредитация или не е поискало такава в предвидените от този закон срокове;

3. по искане на учредителите на частното висше училище;

4. по предложение на Министерския съвет за държавното висше училище.

(2) Предложенията за закриване на висши училища по ал. 1, т. 1 и 2 се внасят от Министерския съвет.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) С акта за закриване на висшето училище в случаите по ал. 1, т. 1, 2 и 4 се определят условията и редът, при които студентите, докторантите и специализантите продължават обучението си.

(4) (Нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) С акта за закриване на държавно висше училище се уреждат и въпросите за имуществото му.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) В случаите на ал. 1, т. 3 учредителите са длъжни да уредят предварително въпросите, свързани с имуществото и с правата на студентите, докторантите и специализантите.

Глава четвърта. АКАДЕМИЧНА АВТОНОМИЯ

Чл. 19. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Висшите училища се ползват с академична автономия. В нея намира израз интелектуалната свобода на академичната общност и творческата природа на образователния, изследователския и художествено-творческия процес като върховни ценности.

(2) (Нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Академичната общност обхваща членовете на академичния

състав, студентите, докторантите и специализантите.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Академичната автономия включва академични свободи, академично самоуправление и неприкосновеност на територията на висшето училище.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Висшето училище осъществява цялостната си дейност върху принципа на академичната автономия в съответствие със законите на страната.

Чл. 20. Академичната свобода се изразява в свобода на преподаването, свобода на провеждането на научни изследвания, свобода на творческите изяви и свобода на обучението.

Чл. 21. (1) (Предишен текст на чл. 21 - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) Академичното самоуправление се изразява във:

1. изборност и мандатност на всички органи за управление;
 2. право на висшето училище да урежда устройството и дейността си в собствени правилници в съответствие с този закон;
 3. самостоятелно определяне на научно-преподавателския състав, на условията за приемане и формите на обучение на студентите, докторантите и специализантите;
 4. самостоятелно разработване и изпълнение на учебни планове и научноизследователски проекти;
 5. избор на специалностите, по които се осъществява обучение;
 6. право за обявяване на конкурси и избор на преподаватели при условия и по ред, установени в Закона за научните степени и научните звания;
 7. право за формиране на собствени фондове и самостоятелно определяне на условията и реда за тяхното изразходване;
 8. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) право на самостоятелно сключване с държавата и с други потребители на договори за извършване на научни и приложни изследвания, както и за повишаване квалификацията на специалисти с висше образование;
 9. право на сдружаване с висши училища и други организации при изпълнение на дейностите по точка 8;
 10. (нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) право на сключване на договори с организациите по чл. 47, ал. 1 за осъществяване на дейностите по чл. 6, ал. 1 и 2;
 11. (доп. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., предишна т. 10 - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) право на изграждане, притежаване или ползване на материална база, нужна за образователната и научноизследователската дейност и за социално-битовото обслужване на студенти и преподаватели, докторанти и служители;
 12. (предишна т. 11 - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) право на организиране на международно сътрудничество, сключване на договори и членуване в международни организации.
- (2) (Нова - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) Висшите училища, получили при институционална акредитация оценка "много добра" или "добра", имат право да извършват обучение срещу заплащане в образователно-квалификационна степен "магистър" след придобита образователно-квалификационна степен "бакалавър" или "магистър", по специалности, които са получили при акредитацията оценка "много добра" или "добра", при условия, определени в правилника за дейността на висшето училище и с договор между студентите и висшето училище.
- (3) (Нова - ДВ, бр. 53 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Правото по ал. 2 ползват лицата, които имат успех не по-малко от "добър (4)" от диплома за завършена степен на висшето образование.
- (4) (Нова - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) Висшите училища, получили при институционална акредитация оценка "много добра" или "добра", и организациите по чл. 47 имат право да извършват обучение срещу заплащане в образователна и научна степен "доктор" по специалности, които са получили при акредитацията оценка "много добра", при условия, определени в правилниците за дейността им и с договор между тях и докторантите.
- (5) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Правото по ал. 4 ползват лицата, които имат успех не по-малко от "много добър (4,50)" от конкурсните изпити за докторанти.

Чл. 22. Автономията на висшето училище не може да се нарушава чрез:

1. намеса в дейността на висшето училище, освен в случаите, изрично посочени в закон;
2. влизане или оставане на органите на сигурността и обществения ред без съгласието на академичните власти, освен за предотвратяване на непосредствено предстоящо или започнало престъпление, за залавяне на извършителя му, както и в случаите на природни бедствия и аварии;
3. създаване и дейност на политически и религиозни организации във висшето училище;
4. осъществяване на дейност, накърняваща конституционни права на членовете на академичната общност, свързани с раса, народност, етническа принадлежност, произход, религия, убеждение, политическа принадлежност.

Чл. 23. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) Орган за изразяване на общите интереси на висшите училища пред държавните органи е Съветът на ректорите на висшите училища.

(2) Съветът на ректорите:

1. дава становища и предложения по проблеми, свързани с висшето образование и науката;
 2. изразява мнение по проекта на държавен бюджет в частта му за висшето образование и науката;
 3. (изм. - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) изразява мнение по проекта на Класификатора на областите на висше образование и професионалните направления;
 4. дава становища по критериите за присъждане на научни степени и научни звания.
- (3) Съветът на ректорите се представлява от избран от него председател.

Чл. 24. (1) Органи за управление на висшето училище са Общото събрание, академичният съвет и ректорът.

(2) Органите за управление на висшите училища се избират с четиригодишен мандат.

(3) Мандатът на органите за управление на висшето училище не се прекъсва с провеждането на частични избори. Мандатите на допълнително избраните членове се прекратяват с изтичане на мандата на органа.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Правомощията на ректора на висшето училище се прекратяват с мандата на Общото събрание, което го е избрало. Той изпълнява функциите си до избора на нов ректор, но за не повече от два месеца.

Чл. 25. (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Висшето училище включва в структурата си основни звена, обслужващи звена и филиали.

(2) Основни звена на висшето училище са факултетите, департаментите, институтите и коледжите.

(3) Обслужващи звена са секторите, центровете, библиотеките, лабораториите, опитните станции, издателските комплекси, производствените бази и други относително обособени структури. Структурата и функциите на органите за управление на обслужващите звена се определят с правилника за дейността на висшето училище.

(4) Филиалите са териториално изнесени структури на висшето училище.

(5) Мандатът на органите за управление на основните звена и на филиалите не се прекъсва с провеждането на частични избори. Мандатът на допълнително избраните членове се прекратява с изтичане на мандата на органа.

Чл. 26. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Факултетът е основно звено на висшето училище, обединяващо катедри за осигуряване обучението на студенти в едно или няколко професионални направления от една и съща област на висшето образование и разполагат с не по-малко от 40-членен академичен състав на основен трудов договор, от който хабилитираните лица четат за всяка специалност не по-малко от 70 на сто от лекционните курсове.

(2) Органи за управление на факултета са общото събрание, факултетният съвет и деканът. Те имат мандат 4 години. Мандатът им не се прекъсва при провеждане на частични избори.

(3) Общото събрание на факултета се състои от членовете на академичния състав на основен трудов договор, от представители на административния персонал, на студентите и докторантите във факултета. Членовете на академичния състав са най-малко 70 на сто, а на студентите и докторантите - най-малко 15 на сто от състава на общото събрание.

(4) Структурният състав на общото събрание се определя от факултетния съвет в съответствие с ал. 3.

(5) Общото събрание на факултета:

1. избира с тайно гласуване за срока на мандата си председател и негов заместник от хабилитираните си членове;
2. избира с тайно гласуване хабилитирано лице за декан на факултета;
3. определя числения състав на факултетния съвет и избира с тайно гласуване неговите членове;
4. обсъжда и приема годишния доклад на декана за преподавателската и творческата дейност във факултета и за неговото състояние;

5. (нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) се представлява от неговия председател;

(6) Общото събрание на факултета се свиква най-малко веднъж годишно от неговия председател по решение на факултетния съвет, по искане на декана или на една четвърт от списъчния му състав.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Факултетният съвет се състои не по-малко от 25 членове и включва представители на академичния състав на основен трудов договор, студенти и докторанти. Не по-малко от три четвърти от членовете на факултетния съвет са хабилитирани лица.

(8) Факултетният съвет:

1. избира с тайно гласуване заместник-декани по предложение на декана;

2. предлага на академичния съвет:
 - а) проекти за създаване, преобразуване или закриване на катедри и обслужващи звена към факултета;
 - б) проекти на учебни планове и квалификационни характеристики по степени и специалности;
 - в) обявяване на конкурси по чл. 50;
 3. избира и повишава в длъжност нехабилитираните членове на академичния състав;
 4. предлага на ректора на висшето училище освобождаване от длъжност по чл. 58, ал. 2;
 5. прави предложения пред общото събрание на факултета и/или органите за управление на висшето училище по въпроси, свързани с дейността и състоянието на факултета;
 6. приема учебните програми на специалностите, за чието преподаване отговаря факултетът, и индивидуалните планове за обучение на студенти, докторанти и специализанти;
 7. ежегодно одобрява и контролира учебната натовареност на членовете на академичния състав;
 8. препоръчва за отпечатване научни трудове, учебници, монографии и други творчески постижения в издателската база на висшето училище и следи за навременното им излизане от печат;
 9. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) обсъжда и приема резултатите от атестирането на членовете на академичния състав на факултета и в случаите по чл. 58, ал. 1, т. 6 ги предлага на ректора за решение;
 10. обсъжда, дава препоръки и взема решение по дейността на факултетните звена;
 11. наблюдава състоянието на библиотечната и информационната база на факултета и взема мерки за нейното усъвършенстване;
 12. взема решение по финансовите въпроси на факултета;
 13. приема годишния отчет за преподавателската, научната и художествено-творческата дейност във факултета;
 14. взема и други решения, свързани с дейността на факултета.
- (9) Деканът:
1. ръководи факултета и го представлява;
 2. по право е член на факултетния съвет и негов председател;
 3. предлага на факултетния съвет кандидатури на хабилитирани лица за заместник-декани;
 4. изпълнява функции, произтичащи от закона и от правилниците на висшето училище.
- (10) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Изискването по ал. 1 за броя на членовете на академичния състав не се прилага за факултетите, които провеждат обучение в областта на висшето образование "Изкуства".

Чл. 26а. (Нов - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Департаментът е основно звено на висшето училище за осигуряване на обучение по една или повече дисциплини, които не съставляват специалност. Департаментът има най-малко 14-членен академичен състав на основен трудов договор.

(2) Структурата на департамента, конституирането и функциите на неговите органи за управление се определят от правилника за дейността на висшето училище.

Чл. 26б. (Нов - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Институтът е основно звено на висшето училище, което обединява академичен състав за извършване на дългосрочна научноизследователска дейност.

(2) Структурата на института, конституирането и функциите на неговите органи за управление се определят от академичния съвет на висшето училище.

Чл. 26в. (Нов - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Филиалът е териториално изнесена структура на висшето училище, която се създава в райони, където липсва съответна университетска структура, за да се удовлетворят потребности от обучение в определени професионални направления. Обучението се извършва само в направления, за които висшето училище е акредитирано.

(2) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Филиалът има най-малко 10-членен академичен състав на основен трудов договор, като хабилитираните лица към висшето училище четат за всяка специалност не по-малко от 70 на сто от лекционните курсове.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Съставът, структурата и органите за управление на филиала се определят от академичния съвет на висшето училище.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Филиалът се ръководи от директор, който е хабилитирано лице и се избира от академичния съвет с мандат четири години.

(Ал. 4 отм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.)

Чл. 26г. (Нов - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Колежът е основно звено на висшето училище, което има академичен състав на основен трудов договор, който по всяка специалност

провежда не по-малко от половината от аудиторните и практическите занятия. Хабилитираните лица на основен трудов договор четат за всяка специалност не по-малко от 50 на сто от лекционните курсове.

(2) Органи за управление на колежа са общото събрание, съветът на колежа и неговият директор. Те се избират с мандат четири години.

(3) Директорът е хабилитирано в съответната научна област лице.

(4) Структурата на колежа, конституирането и функциите на неговите органи за управление се определят в правилника за дейността на висшето училище.

Чл. 26д. (Нов - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) Катедрата е звено на факултет, департамент, филиал или колеж, което осъществява учебна и научноизследователска (художествено-творческа) дейност по една или група сродни дисциплини. Катедрата включва най-малко 7-членен академичен състав на основен трудов договор във висшето училище.

(2) Органи за управление на катедрата са катедреният съвет и ръководителят на катедрата. Катедреният съвет се състои от членовете на академичния състав в катедрата, които са на основен трудов договор.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.)

(4) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2000 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2002 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Ръководителят на катедра е лице, хабилитирано в съответното научно направление на катедрата, което се избира с тайно гласуване за срок четири години от катедрения съвет, като изборът се утвърждава от съвета на основното звено и/или на филиала. Длъжността се заема по основен трудов договор, сключен с ректора на висшето училище.

(5) (Отм. - ДВ, бр. 54 от 2000 г., нова - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) Ръководителят на катедра по клинична дисциплина във висшите медицински училища ръководи и контролира учебната, научноизследователската дейност и координира лечебно-диагностичната дейност на съответната клиника в университетската болница.

(6) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Изискването по ал. 1 за броя на членовете на академичния състав не се прилага за катедрите, които провеждат обучение в областта на висшето образование "Изкуства".

Чл. 27. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Общото събрание на висшето училище се състои от представители на академичния състав на основен трудов договор, на административния персонал и на студентите и докторантите от всички негови звена.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) Хабилитираните лица са не по-малко от 70 на сто, а представителите на студентите и докторантите - не по-малко от 15 на сто от състава на общото събрание.

(3) Общият брой на членовете на Общото събрание и процедурата за избирането им се определят в Правилника за дейността на висшето училище.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.)

Чл. 28. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Общото събрание на висшето училище се свиква най-малко веднъж годишно от неговия председател по решение на академичния съвет, по искане на ректора или на една четвърт от списъчния състав на общото събрание.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Общото събрание на новооткрито или преобразувано висше училище се свиква от временно изпълняващия длъжността ректор.

(3) Общото събрание взема решения с обикновено мнозинство от присъстващите с изключение на приемането на Правилника за дейността на висшето училище и промените в него, за което се изисква мнозинство по списъчния състав на Общото събрание.

Чл. 29. (1) (Предишен текст на чл. 29, доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Общото събрание на висшето училище:

1. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) избира за срока на мандата си с тайно гласуване председател и заместник-председател на общото събрание измежду хабилитираните членове;

2. приема или изменя Правилника за дейността на висшето училище;

3. (нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) определя броя на членовете на контролния съвет и избира с тайно гласуване за срока на мандата си председател, заместник-председател и членовете на контролния съвет;

4. (предишна т. 3 - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) избира с тайно гласуване ректор;

5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) определя числеността на академичния съвет и избира с тайно гласуване неговите членове;

6. (предишна т. 5 - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) обсъжда и приема годишния доклад на ректора за състоянието на висшето училище;

7. (нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) се представлява от неговия председател.

(2) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Председателят на общото събрание сключва с избрания ректор договор по чл. 107 от Кодекса на труда.

Чл. 30. (1) Академичният съвет е орган за ръководство на учебната и научната дейност на висшето училище, който:

1. определя образователната политика на висшето училище, приема мандатната програма и контролира нейното изпълнение;
2. приема ежегоден отчет за резултатите от дейността на висшето училище;
3. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) прави предложения в случаите по чл. 9, ал. 3, т. 3;
- 3а. (нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) взема решения за създаване, преобразуване или закриване на департаменти, катедри и обслужващи звена на висшето училище;
4. определя специалностите, формите и степените, по които се провежда обучение, и прави предложение за броя на приеманите студенти;
5. утвърждава или променя квалификационните характеристики и учебните планове за подготовка на специалисти по образователните степени или в колежа на висшето училище;
6. определя научната политика на висшето училище и решава основни въпроси на организацията и съдържанието на научноизследователската дейност;
7. определя структурния състав на общото събрание и организацията за избор на неговите членове;
8. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) определя кадровата политика на висшето училище, одобрява длъжностните характеристики на академичния състав и приема правилник за атестирането му;
9. избира заместник-ректори по предложение на ректора;
10. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) взема решение за сдружаване с висши училища и научни организации;
11. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) ежегодно приема бюджета на висшето училище и контролира неговото изпълнение;
12. присъжда почетното звание "доктор хонорис кауза";
13. избира извънредни професори и извънредни доценти;
14. приема правилници за определени учебни, научни, творчески или научно-производствени дейности на висшето училище;
15. (нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г., доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) утвърждава система за оценяване и поддържане на качеството на обучението и на академичния състав във висшето училище в съответствие с чл. 6, ал. 4 и осъществява контрол по нейното прилагане и усъвършенстване.

(2) (Нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Академичният съвет се състои от 25 до 45 членове и включва представители на академичния състав, работещи на основен трудов договор с висшето училище, студенти, докторанти и служители.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Хабилитираните лица в академичния съвет са не по-малко от 70 на сто от наличния състав, а представителите на студентите и докторантите - 15 на сто от състава на академичния съвет.

(4) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Само ректорът е по право член на академичния съвет.

Чл. 31. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) За ректор, декан и директор на филиал или колеж се избират хабилитирани лица, които след избора заемат длъжността по основен трудов договор с висшето училище.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) Лицата, избирани на ръководните длъжности ректор, декан, директор на департамент, филиал и колеж и техните заместници, не могат да бъдат избирани за повече от два последователни мандата на една и съща длъжност.

(3) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 54 от 2000 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Мандатът на лицата по ал. 2 се прекратява предсрочно в случаите по чл. 35 и при навършване на 65-годишна възраст. Органът, който ги е избрал, провежда частичен избор в срок до 2 месеца.

(4) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 54 от 2000 г.) При предсрочно освобождаване за един мандат се смята времето, в което лицето е заемало съответната ръководна длъжност повече от две години.

Чл. 32. (1) (Предишен текст на чл. 32, изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Ректорът:

1. представлява висшето училище;
2. по право е член на академичния съвет и негов председател;
3. сключва и прекратява трудови договори;
4. (доп. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) решава окончателно всички въпроси, свързани с приемането, отписването и преместването на студенти, докторанти и специализанти;
5. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) подготвя и предлага за приемане от академичния съвет

годишния отчет на висшето училище, както и резултатите от функционирането на вътрешната система за оценяване и поддържане качеството на обучението; отчетите се публикуват в тримесечен срок от приемането им;

6. предлага на академичния съвет кандидатурите на хабилитирани преподаватели за избор на един или повече заместник-ректори;

7. (нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) при необходимост може да свиква органите за управление на основните звена и филиалите на висшето училище;

8. (нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) назначава за срок до три месеца на незаети изборни длъжности временно изпълняващи длъжностите;

9. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) изпълнява други функции, произтичащи от законите и от решенията на академичния съвет или Общото събрание.

(2) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) След изтичане на срока по чл. 24, ал. 4 и в случаите по чл. 31, ал. 2 и 3 ректорът не представлява висшето училище и не може да упражнява правомощията по ал. 1.

Чл. 33. (1) Заместник-ректорът:

1. подпомага дейността на ректора и има право да го представлява в случаите, когато е упълномощен от него;

2. организира и носи отговорност за работата на определено направление в дейността на висшето училище;

3. участва в заседанията на академичния съвет с право на съвещателен глас, ако не е избран за негов член от Общото събрание.

(2) Мандатът на заместник-ректора приключва заедно с мандата на ректора, който го е предложил за избор от академичния съвет.

Чл. 34. Висшите училища създават по своя преценка помощни консултативни органи. Условието и редът за тяхното създаване се регламентират в правилниците на висшето училище.

Чл. 34а. (Нов - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) Орган за вътрешен контрол върху дейността на висшето училище е контролният съвет.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Контролният съвет се състои от председател, заместник-председател и членове, от които един е представител на студентския съвет, а останалите са хабилитирани лица. Членовете на контролният съвет не могат да бъдат:

1. членове на академичния съвет на висшето училище;

2. заместник-ректори, декани или директори на основни звена и филиали.

(3) Контролният съвет:

1. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) проверява законосъобразността на изборите за ръководни органи на висшето училище, на неговите основни звена и/или филиали в едномесечен срок от провеждането им и докладва на академичния съвет за резултатите от проверката;

2. изготвя становище по проекта на бюджет на висшето училище и изпълнението му и ги докладва пред академичния съвет и общото събрание;

3. участва в проверките по чл. 58а;

4. докладва за своята дейност пред общото събрание най-малко веднъж годишно.

(4) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Контролният съвет осъществява дейността си съгласно правилник, приет от общото събрание на висшето училище.

Чл. 35. Ректорът, заместник-ректорите, деканите и ръководителите на звена, както и членове на академичния съвет и на факултетния съвет във висше училище се освобождават по тяхно желание или могат да бъдат отзовани преди изтичане на мандата с решение на органа, който ги е избирал, прието с мнозинство повече от половината от списъчния му състав.

Чл. 36. Частните висши училища могат да имат и друга структура, начин на управление и определяне на ръководните органи, при условие че с това не се нарушават академичните свободи.

Чл. 36а. (Нов - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Заседанията на колективните органи за управление на висшето училище, на неговите основни звена и/или филиали са редовни, ако присъстват две трети от списъчния състав на членовете им.

(2) При определяне на кворума по ал. 1 от списъчния състав се изключват лицата в отпуск при временна нетрудоспособност, поради бременност, раждане и осиновяване и за отглеждане на малко дете или в командировка извън страната. Общият брой на тези лица не може да бъде повече от една четвърт

от броя на лицата в списъчния състав.

(3) Решенията на колективните органи за управление се вземат с обикновено мнозинство, освен ако в закона е уредено друго.

(4) При промени в броя на членовете на колективния орган, водещи до нарушаване на определените в закона и в правилниците квоти, преди следващото заседание се провеждат частични избори.

Чл. 37. (Доп. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Всички въпроси на устройството и дейността на висшето училище, неуредени в закона, се регламентират с Правилника за дейността на висшето училище и други негови правилници.

Чл. 38. Актовете на органите за управление на висшето училище могат да се обжалват пред съда по реда на Закона за административното производство.

Глава пета. СТРУКТУРА И ОРГАНИЗАЦИЯ НА УЧЕБНИЯ ПРОЦЕС ВЪВ ВИСШИТЕ УЧИЛИЩА

Чл. 39. (1) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Учебният процес се провежда в основни звена и филиали на висшето училище, разкрити по реда на чл. 9, ал. 2, т. 1 и ал. 3, т. 3.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., предишен текст на чл. 39 - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Учебният процес във висшите училища се провежда по учебна документация за всяка специалност, която обхваща квалификационни характеристики по степени, учебен план, учебни програми на изучаваните дисциплини и ежегоден график на учебния процес.

Чл. 40. (1) Учебното съдържание по всяка дисциплина се организира в относително обособени части.

(2) Всяка част следва да включва минимум 15 академични часа аудиторна заетост. Академичният час е с продължителност 45 минути.

Чл. 41. (1) Във висшите училища обучението се извършва по задължителни, избираеми и факултативни дисциплини.

(2) Висшите училища осигуряват за всеки студент възможности за избор на учебни дисциплини в рамките на утвърдения учебен план.

Чл. 42. (1) Системата на висшето образование организира обучение след завършено средно образование и се състои от следните степени:

1. първа степен - с минимален срок на подготовка по учебен план 4 години, като на завършилите се присъжда образователно-квалификационна степен "бакалавър";

2. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) втора степен - с минимален срок за подготовка пет години или не по-малко от една година след степента "бакалавър", като на завършилите се присъжда образователно-квалификационната степен "магистър";

3. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., попр. - ДВ, бр. 66 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) трета степен - с минимален срок на подготовка три години след придобита степен "магистър", като на завършилите се присъжда образователна и научна степен "доктор".

(2) (Нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Обучението в степента "бакалавър" осигурява базова широкопрофилна подготовка по професионални направления и специалности.

(3) (Нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Обучението в степента "магистър" осигурява задълбочена фундаментална подготовка, съчетана с профилиране в определена специалност.

(4) (Нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г., попр. - ДВ, бр. 66 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) Обучението в образователната и научна степен "доктор" се осъществява по научни специалности.

(5) (Предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Образователно-квалификационната степен "специалист по..." е степен на професионално висше образование. Тя се присъжда след завършено обучение в колеж с минимален срок на подготовка три години. Завършилите колеж могат да продължат образованието си в образователно-квалификационна степен "бакалавър" при условия и по ред, определени от държавните изисквания или в правилника на висшето училище.

(6) (Предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) В съответствие с образователната традиция и особеностите на обучението отделните образователни степени за различни специалности могат да имат и специфични названия. Названията се утвърждават от министъра на образованието и науката.

(7) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Диплома за завършена степен съгласно чл. 7 се присъжда след успешно изпълнение на всички задължения, предвидени по учебен план, независимо от календарния срок на обучение.

(8) (Предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Висшите училища създават възможности и определят условията за:

1. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) придобиване на втора или на нова специалност в рамките на обучението по една образователна степен при спазване на изискванията на ал. 7;

2. (нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) преминаване от обучение в една образователна степен към обучение в друга;

3. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) придобиване на по-висока образователна степен;

4. (предишна т. 3, изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) предсрочно завършване на обучението при желание от страна на обучаваните;

5. (предишна т. 4, изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) придобиване на нова специалност при спазване на изискванията на ал. 7;

6. (предишна т. 5 - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) частично обучение на български и чуждестранни студенти в избрано от тях висше училище, факултет или специалност;

7. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) преместване на студенти в друго висше училище, факултет, специалност и форма на обучение;

8. (предишна т. 7 - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) прекъсване на обучението от страна на студентите, докторантите и специализантите, както и продължаването му след това;

9. (нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) избор на преподавател от студентите, когато по една дисциплина обучението се води от повече от един преподавател.

(9) (Предишна ал. 6 - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Формите на обучение във висшето училище са редовни, задочни, вечерни и дистанционни.

(10) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Дистанционно обучение се осъществява само от висши училища, получили акредитация и създадени при условия и по ред, определени от този закон.

Чл. 43. (1) Висшите училища могат да провеждат обучение за повишаване на квалификацията.

(2) Обучението за повишаване на квалификацията се провежда по учебна документация, изискванията към която се определят в правилниците на висшето училище.

(3) Обучението за повишаване на квалификацията не е основание за придобиване на образователна степен или специалност.

Чл. 44. (1) Висшите училища чрез свои правилници определят начина на провеждане на изпитните процедури.

(2) Формите за проверка и оценка на знанията и уменията на студентите се определят в учебните планове и програми. Основна форма за оценяване на знанията във висшето училище е писменият изпит.

(3) Знанията и уменията на студентите се оценяват по шестобална система, която включва: отличен (6,00), много добър (5,00), добър (4,00), среден (3,00) и слаб (2,00).

(4) За успешно положен се смята изпитът, оценен най-малко със среден (3,00).

(5) Висшето училище може да въведе чрез своите правилници и друга система за оценяване, като се осигури сравнимост на оценките с тези, посочени в ал. 3.

Чл. 44а. (Нов - ДВ, бр. 48 от 2004 г., в сила от учебната 2004-2005 г.) (1) За оценка на придобитите по време на обучението знания и умения на студентите висшите училища осигуряват система за натрупване и трансфер на кредити.

(2) Целта на системата е да осигури на студентите възможност за изборност на дисциплини, самостоятелна работа и мобилност на основата на взаимно признаване на отделни периоди на обучение, които отговарят на част от учебния план на специалността и образователно-квалификационната степен.

(3) Кредитите са оценка на задълженията, които студентите трябва да изпълнят по дадена дисциплина или модул като част от общите задължения, необходими за успешно завършване на една учебна година или семестър.

(4) По всяка дисциплина кредитите се формират от хорариум от лекции и от практически и семинарни упражнения, самостоятелна работа (в лаборатории, библиотеки, курсови, домашни работи и други), положени изпити и други форми на оценяване, определени от висшето училище. Кредити могат да се присъждат и за участие в практика и за защитена курсова или дипломна работа, когато тези дейности са част от учебния план.

(5) Кредитите по ал. 3 се присъждат на студенти, които са завършили успешно съответната учебна дисциплина и/или модул чрез полагане на изпит или друг начин на оценяване, определен по реда на чл. 44, ал. 5.

(6) Системата по ал. 1 се основава на 60 кредита за учебна година или 30 кредита за семестър, разпределени по учебни дисциплини и/или модули съгласно учебния план на специалността и образователно-квалификационната степен, или на друг съвместим с тази система брой кредити.

(7) Условието и редът за прилагане на системата за натрупване и трансфер на кредити се определят с наредба на министъра на образованието и науката.

Чл. 45. (1) Обучението по всяка специалност на първа и втора степен завършва с държавен изпит или със защита на дипломна работа.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Държавният изпит или защитата на дипломната работа се провежда съгласно държавните изисквания за дипломиране пред държавна комисия от хабилитирани преподаватели. По изключение в състава на комисията могат да участват и преподаватели с образователна и научна степен "доктор". В комисията се включват и външни за висшето училище лица.

Чл. 46. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Висшето училище има право да провежда обучение в образователната и научна степен "доктор" само по акредитирани специалности при условията на чл. 80, ал. 2.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Докторантурата се осъществява по индивидуален учебен план и включва подготовка и полагане на изпити, педагогическа дейност и защита на дисертационен труд.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Факултетният съвет на висшето училище, което обучава докторанта, избира научния ръководител, утвърждава учебния план и ежегодно го атестира.

(4) Ръководител на докторант може да бъде хабилитирано лице или доктор на науките.

(5) (Нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Докторантурата може да се осъществява и чрез самостоятелна подготовка, за която се осигурява обучение в съответствие с другите форми на докторантура.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Образователната и научна степен "доктор" се дава на докторант, който е положил изпитите, предвидени в учебния план, и е защитил дисертационен труд при условията и по реда на Закона за научните степени и научните звания.

Чл. 47. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г., доп. - ДВ, бр. 70 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г.) В Българската академия на науките, Националният център за аграрни науки националните центрове по проблемите на общественото здраве и други научни организации може да се провежда обучение по образователната и научна степен "доктор" по научни специалности, които са получили акредитация, и при условията на чл. 46, ал. 2, 4 и 6.

(2) Научният съвет на звеното, което обучава докторанта, избира научния ръководител и утвърждава учебния план.

(3) Докторантите в научните организации се ползват със статута и правата по чл. 67 и 70.

Глава шеста. АКАДЕМИЧЕН СЪСТАВ НА ВИСШИТЕ УЧИЛИЩА (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 60 ОТ 1999 Г.)

Чл. 48. (1) Длъжностите на научно-преподавателския състав във висшите училища са:

1. за хабилитирани преподаватели - доцент и професор;
2. за нехабилитирани преподаватели - асистент, старши асистент и главен асистент.

(2) Длъжностите на нехабилитираните лица, на които се възлага само преподавателска дейност за неспециалисти по езиково обучение, спорт, изкуство и други, са преподавател и старши преподавател.

(3) За професори и доценти се избират лица, които притежават съответното научно звание, дадено им при условията и по реда на Закона за научните степени и научните звания.

(4) (Нова - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) Длъжностите на научно-преподавателския състав включват и длъжностите на хабилитираните и нехабилитираните преподаватели, които работят в университетските болници.

Чл. 49. (Доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Длъжностите по чл. 48 се заемат с конкурс и избор при условията и по реда, предвидени в Закона за научните степени и научните звания и правилниците на висшите училища.

Чл. 50. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Решенията за обявяване на конкурси за заемане на длъжностите по чл. 48 се вземат от академичния съвет по предложения на основните звена и/или филиалите на висшето училище.

(2) Конкурсите за хабилитирани преподаватели се обявяват в "Държавен вестник" най-малко три месеца преди крайния срок за подаване на документите за участие в конкурса.

(3) (Нова - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) Решенията за обявяване на конкурси за длъжностите по чл. 48, ал. 1 в университетските болници се вземат от академичния съвет на съответното висше медицинско училище, съгласувано с управителя или изпълнителния директор на болницата.

Чл. 51. (Отм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.)

Чл. 52. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) С решение на факултетен съвет на висшето училище учени и преподаватели от страната и от чужбина могат да се привличат за научно-преподавателска дейност за определен срок като гост-преподаватели.

(2) Привличането на гост-преподаватели се извършва без конкурс.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Отношенията на гост-преподавателя с висшето училище се уреждат с договор за срок не повече от една година, който може да бъде подновяван.

(4) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Висшите училища имат право да привличат и хонорувани преподаватели при условия и по ред, определени с правилника за дейността на висшето училище.

Чл. 53. (1) (Доп. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) За подпомагане на научноизследователската работа и художествено-творческата дейност висшето училище назначава специалисти и експерти.

(2) Условията и редът за подбор и назначаване на тези лица, както и конкретните названия на длъжностите им се определят в съответствие със Закона за научните степени и научните звания и правилниците на висшето училище.

Чл. 54. (Изм. - ДВ, бр. 58 от 1997 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Длъжностите по чл. 48, ал. 1 се заемат с трудов договор за неопределено време.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Длъжностите по чл. 48, ал. 2 се заемат със срочни или трудови договори за неопределено време при условия и по ред, определени в правилниците на висшето училище.

(3) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 58 от 1997 г.) Трудовите правоотношения между висшето училище и лицето, спечелило конкурса, възникват от деня на утвърждаване на избора. В едномесечен срок от утвърждаването на избора ректорът сключва трудовия договор.

Чл. 55. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Членовете на академичния състав във висшите училища имат право:

1. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) да избират и да бъдат избирани в ръководните органи на висшето училище, ако не са преподаватели по чл. 52;

2. да разработват и да преподават учебното съдържание на своята дисциплина свободно и в съответствие с изискванията на учебния план и учебните програми;

3. свободно да провеждат, съобразно своите интереси, научни изследвания и да публикуват резултатите от тях;

4. да извършват консултантски и други услуги, свързани с предмета на дейността им във висшето училище, при условия и по ред, определени в правилниците на висшето училище;

5. да ползват цялата база и възможности на висшето училище за научното си израстване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Преподавателите по чл. 48, ал. 1 имат право на всеки 7 години да ползват до една академична година за творческото си развитие. През тази година на тях не им се възлага учебна заетост. Във времето за творческо развитие се включват и специализациите извън висшето училище с продължителност повече от три месеца. Решението се взема от факултетния съвет.

Чл. 56. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Членовете на академичния състав са длъжни:

1. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) да изпълняват задълженията си в съответствие с кратка характеристика или описание на работата по чл. 127, ал. 1, т. 4 от Кодекса на труда и утвърдения индивидуален план за дейността си;

2. да съблюдават научната и професионалната етика;

3. да спазват правилниците на висшето училище;

4. да не провеждат политическа или религиозна дейност във висшето училище.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Висшето училище има право да поставя допълнителни условия и изисквания към членовете на академичния състав в правилниците на висшето училище или в трудовия договор.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) В правилниците на висшето училище се определя работното

време на членовете на академичния състав, обемът и видът на учебните и други задължения и условията за тяхното изпълнение.

Чл. 57. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) Висшите училища оценяват приноса на всеки член на академичния състав в учебната, научноизследователската, художествено-творческата, административната и други дейности и атестират веднъж на 3 години нехабилитираните и веднъж на 5 години хабилитираните преподаватели.

(2) Оценкаването и атестацията се извършват по предварително оповестени показатели и критерии, определени в правилниците на висшето училище, които задължително включват:

1. изпълнение на норматива за учебна заетост, приет от академичния съвет;
2. разработени нови семинарни и/или лабораторни упражнения, учебници и учебно-помощна литература;
3. научна (художествено-творческа) продукция, участие в договори за научни изследвания и международно научно сътрудничество;
4. ръководство на дипломанти, докторанти и специализанти;
5. (нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) проучване на студентското мнение.

Чл. 58. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Членовете на академичния състав се освобождават от длъжност със заповед на ректора:

1. по тяхно искане;
2. при осъждане на лишаване от свобода за извършено умишлено престъпление;
3. (доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) когато не може да им се осигури изпълнението на преподавателска дейност и не съществуват възможности за прехвърляне или преквалификация в сродна научна дисциплина, след решение на съвета на основното звено и/или на филиала;
4. при доказано по установения ред плагиатство в научните трудове;
5. при отнемане на научното звание или научната степен;
6. при две последователни отрицателни атестации;
7. при извършване на провинения, даващи основания за дисциплинарно уволнение;
8. при поставяне под запрещение.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., отм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.)

(3) (Доп. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Освободените по ал. 1, т. 3 преподаватели получават обезщетение в размер на трудовото си възнаграждение до изтичане на трудовия им договор, но не повече от 12 месеца след освобождаването им.

Чл. 58а. (Нов - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) Член на академичния състав или на останалия персонал на висшето училище подлежи на дисциплинарно уволнение, ако умишлено извърши някое от следните нарушения:

1. постави изпитна оценка без да е проведен изпит;
2. изпита и постави оценка на лице, което няма право да се яви на изпит при него;
3. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) издаде документ от името на висшето училище, на негово основно звено и/или филиал, който невярно отразява завършени етапи в обучението на студент, докторант и специализант.

(2) Процедурата за установяване на нарушенията по ал. 1 се определя от правилника за дейността на висшето училище.

(3) Член на академичния състав, за който е доказана по установения ред проява на корупция, се уволнява дисциплинарно и се лишава от звание.

Чл. 59. За неуредените в тази глава въпроси се прилагат разпоредбите на Кодекса на труда.

Глава седма. ПОЧЕТНИ ЗВАНИЯ

Чл. 60. (1) За заслуги към развитието на науката и висшето образование академичният съвет на висшето училище има право да присъжда на български и чуждестранни граждани почетното звание "доктор хонорис кауза".

(2) Носителите на званието "доктор хонорис кауза" имат право ежегодно да изнесат публична лекция във висшето училище, което им е присъдило званието.

Глава осма. ОРГАНИЗАЦИЯ НА НАУЧНОИЗСЛЕДОВАТЕЛСКАТА ДЕЙНОСТ ВЪВ ВИСШИТЕ УЧИЛИЩА

Чл. 61. (1) Научните изследвания във висшите училища са насочени към създаването на нови научни знания или научно-приложни продукти, както и за обосноваване и развитие на обучението.

(2) Организацията и управлението на научноизследователската дейност се регламентира в правилниците на висшето училище.

Чл. 62. (1) Научните изследвания и проекти в приоритетните области се насърчават с предимство от висшето училище.

(2) Висшето училище има право да планира и провежда, съобразно интересите си и интересите на науката, съвместни изследователски проекти с други висши училища, научни организации и институции.

Чл. 63. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Провеждането на научни изследвания е неотделима част от дейността на академичния състав.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.)

(3) Научна дейност се провежда и от специално назначените за целта лица, както и от студенти, докторанти и специализанти.

(4) Условието и редът за назначаването, дейността и освобождаването на специално назначените за извършване на научна дейност лица се регламентира в правилниците на висшето училище, Закона за научните степени и научните звания и Кодекса на труда.

Чл. 64. (1) Научните изследвания се финансират от субсидия от държавния бюджет и от допълнителни средства, набирани по правилата за финансиране, съгласно чл. 90 и 91.

(2) Висшите училища имат право да използват средствата, предвидени за научноизследователска дейност, за заплащане на преподавателския, научнопреподавателския и научно-изследователския състав на срочен трудов договор, както и за възнаграждение на студентите и докторантите, когато те са ангажирани с изследователската задача, за която са предназначени средствата.

(3) Условието за изразходване на средствата се определят в Правилника за дейността на висшето училище.

Чл. 65. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) Висшето училище организира ежегодно сесия, на която академичният състав докладва постигнатите през годината научни резултати.

(2) В ежегодния си отчет пред общото събрание ректорът включва информация и за организацията, резултатите и разходите по проведената научноизследователска дейност.

Чл. 65а. (Нов - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Художествено-творческата дейност във висшите училища по изкуствата се организира по смисъла и условията на чл. 61 до 65.

Глава девета. СТУДЕНТИ, ДОКТОРАНТИ И СПЕЦИАЛИЗАНТИ

Чл. 66. (1) Във висшите училища се обучават студенти, докторанти и специализанти.

(2) Студент е този, който се обучава за придобиване на образователните степени "бакалавър", "магистър" и "специалист".

(3) (Доп. - ДВ, бр. 113 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Докторант е този, който притежава образователната степен "магистър" и се подготвя за придобиване на образователна и научна степен "доктор".

(4) Специализант е този, който повишава квалификацията си по специализиран учебен план, без да придобива по-висока образователна степен или нова специалност.

Чл. 67. (Доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Статут на студент, докторант или специализант се придобива при записване във висше училище и се загубва при отписване, както и за срока на отстраняване от висшето училище по чл. 74, ал. 2.

Чл. 68. (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., в сила от учебната 2000/2001 г.) Приемането на студенти и докторанти се извършва чрез конкурсен изпит в рамките на утвърдения брой по реда на чл. 9, ал. 3, т. 6, при спазване на:

1. държавните изисквания;
2. определените в правилниците на висшите училища изисквания, ако те не противоречат на държавните.

(2) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Висшите училища могат да провеждат общ конкурсен изпит или да признават резултатите от конкурсния изпит по ал. 1, положен в друго висше училище.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) При облекчени условия и по ред, определени с правилника за дейността на висшето училище, се приемат следните кандидат-студенти, успешно участвали в конкурсните изпити:

1. класирани с еднакъв бал;
2. инвалиди с трайни увреждания и намалена работоспособност 70 и над 70 на сто;
3. военноинвалиди;
4. кръгли сираци;
5. майки с три и повече деца;
6. близнаци, когато са кандидатствали едновременно в едно и също професионално направление и висше училище, и единият от тях е приет.

(4) (Нова - ДВ, бр. 53 от 2002 г., предишна ал. 3 - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Висшите училища след решение на академичния съвет могат да приемат и без конкурсен изпит кандидат-студенти, издържали успешно държавните зрелостни изпити съгласно Закона за степента на образование, общообразователния минимум и учебния план, в рамките на утвърдения брой по чл. 9, ал. 3, т. 6.

(5) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Кандидат-студентите - лауреати на национални и международни олимпиади, завършващи средно образование в годината, в която се провежда олимпиадата, носители на медали от олимпийски, световни и европейски първенства, се приемат без конкурсен изпит и извън утвърдения по реда на чл. 9, ал. 3, т. 6 ежегоден брой на приеманите за обучение студенти, когато конкурсният изпит за желаната от тях специалност съответства на предмета на олимпиадата или дисциплината на първенството.

(6) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Висшите училища ежегодно до 31 март обявяват условията за приемане на студенти по ал. 1 и 4.

Чл. 69. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Приемането на специализанти във висше училище се осъществява при условия и по ред, определени в правилниците му.

Чл. 70. (1) Студентите и докторантите имат право:

1. да избират учебни дисциплини при условията, определени в учебния план;
2. да получават квалифицирана помощ и ръководство за своето професионално-творческо израстване;
3. да се обучават едновременно по повече от една специалност или да изучават допълнителни курсове при условия, определени от висшето училище;
4. да участват в научноизследователска дейност на висшето училище, като им се гарантират авторските, изобретателските и сродните им права и възнаграждение;
5. да избират и да бъдат избирани в ръководните органи на висшето училище;
6. да ползват студентски общежития, столове, медицинско обслужване, намаление при пътуване по градския и междуградския транспорт, както и цялата база на висшето училище за учебна, научноизследователска, спортна и културна дейност и други придобивки за нормален живот и обучение при условия, определени от държавата и висшето училище;
7. да се сдружават в учебни, научни, културни и спортни общности за защита и удовлетворяване на своите интереси, както и да членуват в международни организации, чиято дейност не противоречи на законите на Република България;
8. да се преместват в друго висше училище, факултет, специалност, степен или форма на обучение в съответствие с правилниците на висшето училище;
9. да прекъсват обучението си, както и да го продължават след това при условия и по ред, регламентирани в правилниците на висшето училище;
10. (отм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.)
11. да ползват ваканция не по-малко от 30 дни в рамките на една учебна година;
12. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) да получават стипендии;
13. (нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) да ползват кредит за заплащане на такси и/или за издръжка през периода на обучението.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Студентите, докторантите и специализантите - сираци, слепи, глухи, инвалиди с трайни увреждания и намалена работоспособност 70 и над 70 на сто, военноинвалиди и лица, отглеждани до пълнолетието си в домове за отглеждане на деца, лишени от родителска грижа, майки с деца до 6-годишна възраст и диспансеризираните, имат право на специални облекчения, регламентирани в правилниците на висшето училище.

Чл. 71. Задълженията на студентите, докторантите и специализантите се уреждат в правилниците на висшето училище.

Чл. 72. (1) (Доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Орган за защита на общите интереси на обучаващите се е Студентският съвет. Той се състои от представителите на студентите и докторантите в Общото събрание на висшето училище. Мандатът на студентите и докторантите в общото събрание и в студентския съвет на висшето училище е две години с право да бъдат избирани за още един мандат.

(2) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Студентите и докторантите избират своите представители при условия и по ред, определени в правилника по ал. 3.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Студентският съвет приема правилник за организацията и дейността си и го представя на Академичния съвет на висшето училище. Академичният съвет може да възрази срещу разпоредби на правилника, които противоречат на законите или на правилниците на висшето училище.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Спорните разпоредби не се прилагат до решаване на спора от министъра на образованието и науката.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Дейността на студентския съвет се финансира от висшето училище в размер, който е не по-малко от 1 на сто от таксите за обучение, а за частните висши училища - не по-малко от 0,3 на сто. Средствата се използват за защита на социалните интереси на студентите, за провеждане на културна, спортна, научна, творческа и международна дейност.

Чл. 73. (1) (Предишен екст на чл. 73, доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Студентският съвет има право:

1. да организира избора на свои представители в ръководните органи на висшето училище;
2. да прави предложения за въвеждане на допълнителни учебни дисциплини;
3. да прави предложения за покана на външни преподаватели;
4. да организира създаването на научни специализирани студентски общности и публикуването на техни трудове;
5. при необходимост да създава и управлява свои организационни звена;
6. да установява вътрешни и международни образователни, културни и следдипломни контакти между студентите;
7. да изразява мнение и да прави предложения за развитието на спортната дейност във висшето училище;
8. да участва в управлението на студентските общежития;
9. да участва в организацията на учебния процес, разпределението на стипендиите и помощите за студентите;
10. (нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) да участва със свои представители в наблюдението на вътрешната система за оценяване и поддържане качеството на обучението и на академичния състав във висшето училище.

(2) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Студентският съвет поддържа самостоятелна страница в университетския информационен център по чл. 17, ал. 2, т. 9 за информационно обслужване на студентите и докторантите, като финансирането ѝ се осигурява от средствата по чл. 72, ал. 5.

Чл. 73а. (Нов - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Национален орган, изразяващ общите интереси на студентите и докторантите, е Националното представителство на студентските съвети.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Националното представителство на студентските съвети се състои от председателите или делегирани представители на студентските съвети на висшите училища.

(3) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Националното представителство на студентските съвети е юридическо лице. Дейността му се финансира от отчисления в размер 10 на сто от бюджетите на студентските съвети.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Националното представителство на студентските съвети:

1. приема правилник за дейността си;
2. избира председател, който го представлява и ръководи дейността му;
3. изработва становища и предложения по проблемите на висшето образование и науката във

висшето училище, засягащи обучаващите се в тях;

4. дава мнение по проекта за държавен бюджет в частта му за образованието и науката.

(5) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Средствата по ал. 3 се използват за финансиране на национални програми за образователна, научна, културна, спортна и друга творческа дейност на студентите, както и за провеждане на международна дейност.

(6) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Получените средства се одитират от Сметната палата.

Чл. 73б. (Нов - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Създава се Национален съвет по студентските въпроси като консултативен орган към министъра на образованието и науката.

(2) Съставът на Националния съвет по студентските въпроси се определя със заповед на министъра на образованието и науката, като в него се включват:

1. четирима представители на Националното представителство на студентските съвети;

2. трима представители на национални студентски организации - юридически лица с нестопанска цел, осъществяващи дейност в обществена полза за защита на академичните, социалните и културните права и интереси на студентите и докторантите.

(3) Организациите по ал. 2, т. 2 се определят по критерии, утвърдени от министъра на образованието и науката и министъра на младежта и спорта.

(4) Устройството и дейността на Националния съвет по студентските въпроси се уреждат с правилник, утвърден от министъра на образованието и науката.

Чл. 74. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) Студент, докторант или специализант се отписва при:

1. успешно завършване курса на обучение;

2. напускане или преместване.

(2) Студент, докторант или специализант се отстранява от висшето училище за определен срок при:

1. предоставяне на неверни данни, въз основа на които е приет във висшето училище, или подправяне на документи за студентското му положение;

2. системно неизпълнение на задълженията си по учебния план или правилниците на висшето училище;

3. осъждане на лишаване от свобода за извършено умишлено престъпление от общ характер.

Глава десета. АКРЕДИТАЦИЯ НА ВИСШИТЕ УЧИЛИЩА (ИЗМ. - ДВ, БР. 60 ОТ 1999 Г.)

Чл. 75. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Акредитацията е признаване от Националната агенция за оценяване и акредитация на правото на висшите училища да дават висше образование по образователно-квалификационни степени в определени области, професионални направления и по специалностите от регулираните професии чрез оценяване качеството на дейностите по чл. 6.

(2) Оценяването и акредитацията имат за цел да стимулират висшите училища да развият своя потенциал и да повишават и поддържат качеството на предлаганото образование.

(3) Резултатите от акредитацията се отчитат при формиране политиката на държавата към висшето училище.

(4) Националната агенция за оценяване и акредитация оценява проектите за откриване и преобразуване на висше училище, факултет, филиал и колеж, както и за откриване на професионални направления и специалности от регулираните професии.

(5) На акредитация подлежи и правото на висши училища и организации по чл. 47, ал. 1 да провеждат обучение по образователна и научна степен "доктор" по научни специалности.

Чл. 76. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Акредитацията е институционална и програмна.

(2) Програмната акредитация може да бъде поискана от висшето училище след получаване на институционална акредитация.

(3) Оценка на проекти за откриване на основни звена, филиали, професионални направления и на специалности от регулираните професии може да бъде поискана от висше училище, което е получило институционална акредитация.

Чл. 77. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Институционалната акредитация:

1. се основава на оценяване на начина, по който висшето училище осъществява своята мисия и цели като организация в съответствие с чл. 17;

2. е резултат от оценяването на ефективността, с която висшето училище контролира, поддържа и повишава качеството на обучението в предлаганите области на висшето образование и професионални направления.

(2) Оценяването при институционалната акредитация е насочено към проверка на ефективността на:

1. вътрешната система за оценяване и поддържане качеството на образованието;
2. процедурите за одобряване, наблюдение и обновяване на учебните планове и програми;
3. процедурите за предприемане на действия във връзка и по повод на резултатите от програмната акредитация, както и от други външни независими проверки;
4. цялостното ръководство и контрол на процесите на оценяване във висшето училище;
5. управлението на системата за натрупване и трансфер на кредити;
6. управлението на сътрудничеството с други висши училища и организации;
7. поддръжката, управлението и развитието на материалната база на висшето училище;
8. научноизследователската и художествено-творческата дейност на академичния състав и участието на обучаваните в тази дейност.

Чл. 78. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Програмната акредитация се основава на оценяването на качеството на предлаганото образование в определено професионално направление в основно звено и/или филиал на висшето училище, на специалност от регулираните професии или научна специалност.

(2) В рамките на професионалното направление оценяването е насочено към проверка на качеството на обучението на студентите във всички предлагани форми на обучение по образователно-квалификационните степени и образователната и научна степен "доктор".

(3) Обект на оценяване при програмната акредитация са:

1. структурата, организацията и съдържанието на учебните планове и програми;
2. профилът и квалификацията на преподавателския състав;
3. материално-техническата осигуреност на обучението;
4. методите на преподаване и оценяване постиженията на студентите;
5. управлението на качеството на образованието;
6. научноизследователската и художествено-творческата дейност на академичния състав и участието на студентите и докторантите в нея.

Чл. 79. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Оценяването при акредитацията се извършва по четирибална система, включваща оценките: "много добра", "добра", "задоволителна" и "незадоволителна".

(2) Срокът на валидност на акредитацията е 6 години, когато получената оценка е "много добра" или "добра", и три години - при "задоволителна" оценка.

(3) При получена "незадоволителна" оценка се прави отказ за акредитация.

(4) Проектите за откриване на висши училища, както и на факултети, филиали, колежи и на професионални направления и специалности от регулираните професии, се оценяват с положителна или отрицателна оценка.

Чл. 80. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Висшите училища нямат право да провеждат обучение по специалности от неакредитирани професионални направления и неакредитираните специалности от регулираните професии и да издават на завършилите ги лица дипломи по смисъла на чл. 7, ал. 3.

(2) Висшите училища и организациите по чл. 47, ал. 1 могат да провеждат обучение на образователна и научна степен "доктор" по научни специалности, които са получили при акредитацията оценка "много добра".

(3) На неакредитираните висши училища или професионални направления и специалности от регулираните професии не се утвърждава прием по реда на чл. 9, ал. 3, т. 6.

(4) Неакредитираните висши училища не получават държавна субсидия и не се финансират от държавата.

(5) Разпоредбите по ал. 1, 3 и 4 не се прилагат за новооткритите висши училища, основни звена, филиали, професионални направления или специалности от регулираните професии до изтичането на срока, посочен в решението по чл. 84, ал. 2.

(6) Разпоредбите по ал. 1 и 4 не се прилагат и за висши училища, на които е отказана за първи

път акредитация, до изтичането на срока, посочен в решението по чл. 83, ал. 4, т. 2.

Чл. 81. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Процедура за акредитация или процедура за оценяване на проект се открива за:

1. институционална акредитация - по искане на висшето училище и/или на министъра на образованието и науката;

2. програмна акредитация на:

а) специалностите от регулираните професии и

б) професионални направления - по искане на висшето училище и/или на министъра на образованието и науката;

в) научни специалности от регулираните професии и

г) останалите научни специалности - по искане на висшите училища, организациите по чл. 47, ал. 1 и/или на министъра на образованието и науката;

3. оценяване на проект за откриване на висше училище - по искане на министъра на образованието и науката или на учредителите по смисъла на чл. 14, ал. 1;

4. оценяване на проект за преобразуване на висше училище - по искане на висшето училище или на учредителите по смисъла на чл. 14, ал. 1;

5. оценяване на проект за откриване на основно звено и/или на филиал - по искане на висшето училище;

6. оценяване на проект за откриване на:

а) специалност от регулираните професии и

б) професионално направление - по искане на висшето училище.

(2) Процедурата за програмна акредитация по ал. 1, т. 2, буква "б" в определено професионално направление се открива едновременно за всички висши училища, които извършват обучение в това направление, подали искане, по график, съгласуван със съвета на ректорите.

(3) Процедура за програмна акредитация извън графика по ал. 2 се открива по искане на министъра на образованието и науката и на висшите училища.

(4) Процедурите по ал. 1, т. 1, т. 2, букви "а" и "в" и т. 3, 4, 5 и т. 6, буква "а" се осъществяват от Акредитационния съвет.

(5) Процедурите по ал. 1, т. 2, букви "б" и "г" и т. 6, буква "б" се осъществяват от постоянната комисия по съответната област на висшето образование.

(6) Откриването на процедура за акредитация или за оценяване на проект по искане на висшето училище, на организациите по чл. 47, ал. 1 или на учредителите по чл. 14, ал. 1 започва с решение на Акредитационния съвет, съответно на постоянната комисия, на основание представен от заявителя доклад-самооценка, съдържащ и количествена информация по смисъла на чл. 77, ал. 2 или чл. 78, ал. 3.

(7) При откриване на процедура за акредитация по искане на министъра на образованието и науката висшите училища са длъжни в срок до два месеца от решението на Акредитационния съвет, съответно на постоянната комисия, за откриване на процедурата, да представят в Националната агенция за оценяване и акредитация доклад-самооценка, съдържащ и количествена информация по смисъла на чл. 77, ал. 2 или чл. 78, ал. 3.

(8) В правилника за дейността на Националната агенция за оценяване и акредитация в съответствие със законовите изисквания по заявената процедура се определят фактите и обстоятелствата, относно които заявителят представя съответните документи и необходимата информация.

(9) Разходите по процедурите за акредитация и за оценяване на проект се заплащат от заявителя по нормативи, утвърдени от министъра на финансите.

Чл. 82. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) В едномесечен срок от постъпване на искането за откриване на процедура Акредитационният съвет, съответно постоянната комисия, взема решение за даване ход на процедурата или отказва откриване на процедурата, когато заявителят не е представил информацията по чл. 81, ал. 6, 7 и 8.

Чл. 83. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Процедурата за акредитация приключва с мотивирано решение на Акредитационния съвет, съответно на постоянната комисия, което се приема до 12 месеца след заплащането на разходите по чл. 81, ал. 9.

(2) В решението по ал. 1 се дава оценка по чл. 79, ал. 1.

(3) Решението за акредитация съдържа:

1. срок на акредитацията и капацитет на висшето училище, а при програмната акредитация - капацитет на професионалното направление или специалността от регулираните професии;

2. препоръки и срок за изпълнението им.

(4) Решението, с което се прави отказ за акредитация, съдържа:

1. мотиви за отказа и препоръки, чието изпълнение от страна на висшето училище и

организациите по чл. 47, ал. 1 е задължително условие за откриване на нова процедура;

2. срок за предприемане на мерки за отстраняване на слабостите и за подобряване на качеството, след изтичането на който може да се поиска откриване на нова процедура, като този срок не може да бъде по-дълъг от 18 месеца.

(5) Решението по ал. 1 може да се обжалва по реда на Закона за Върховния административен съд.

Чл. 84. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ бр. 48 от 2004 г.) (1) Процедурата за оценка на проекти по чл. 81, ал. 1, т. 3, 4, 5 и 6 приключва с мотивирано решение на Акредитационния съвет, съответно на постоянната комисия, което се приема в 5-месечен срок след заплащането на разходите по чл. 81, ал. 9.

(2) В решението за оценяване на проект с положителна оценка се посочва срокът, в който трябва да се поиска акредитация след откриването на висше училище, основно звено, филиал, професионално направление, специалност от регулираните професии или на научна специалност.

(3) Новооткритите висши училища, основни звена, филиали, професионални направления, специалности от регулираните професии и научни специалности, в които се провежда обучение, имат статут на акредитирани за срока, определен в ал. 2.

(4) Решението по ал. 1 може да се обжалва по реда на Закона за Върховния административен съд.

Чл. 85. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Националната агенция за оценяване и акредитация:

1. утвърждава критерии за оценяване и акредитация в съответствие с този закон и държавните изисквания;

2. утвърждава процедурите по оценяване и акредитация и свързаната с тях документация;

3. оценява проектите за откриване и преобразуване на висше училище, основни звена, филиали, професионални направления, специалности от регулираните професии и на научни специалности;

4. утвърждава критерии и процедури за следакредитационно наблюдение на висши училища, основни звена, филиали, професионални направления и на специалности от регулираните професии, по смисъла на чл. 11, ал. 4;

5. оценява дейността и качеството на обучението във висшите училища и организациите по чл. 47, ал. 1, въз основа на които акредитира или отказва акредитация;

6. създава и поддържа информационна система с данни за акредитираните висши училища, техните основни звена, филиали, професионални направления и специалности от регулираните професии, както и за акредитираните научни специалности във висшите училища и организациите по чл. 47, ал. 1;

7. обнародва в "Държавен вестник" списък на акредитираните висши училища, техните основни звена, филиали, професионални направления и специалности от регулираните професии, както и на акредитираните научни специалности във висшите училища и организациите по чл. 47, ал. 1, заедно с получените оценки не по-късно от месец май на всяка календарна година.

(2) Органи за управление на Националната агенция за оценяване и акредитация са Акредитационният съвет и неговият председател.

(3) Председателят на Акредитационния съвет е и председател на Националната агенция за оценяване и акредитация. Той представлява агенцията и ръководи дейността ѝ.

Чл. 86. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Акредитационният съвет се състои от 11 членове - председател и 10 членове - хабилитирани лица от областите на висшето образование, от които единият е и заместник-председател по следакредитационно наблюдение и контрол. Съставът на членовете включва:

1. шестима представители на висшите училища;

2. един представител на Българската академия на науките и един представител на Националния център за аграрни науки;

3. двама представители на Министерството на образованието и науката.

(2) Кандидатите за представители на висшите училища се номинират от Съвета на ректорите с тайно гласуване по предложение на академичните съвети на висшите училища.

(3) Кандидатите за представители на Българската академия на науките и на Националния център за аграрни науки се номинират с тайно гласуване от управителните им съвети по предложение на техните научни съвети.

(4) Броят на номинираните кандидати трябва да бъде два пъти по-голям от броя на представителите, определен в ал. 1.

(5) Министър-председателят назначава по трудово правоотношение членовете на Акредитационния съвет въз основа на предложенията на министъра на образованието и науката, Съвета на ректорите, Българската академия на науките и Националния център за аграрни науки.

(6) Министър-председателят назначава по трудово правоотношение председателя и заместник-

председателя на Националната агенция за оценяване и акредитация по предложение на министъра на образованието и науката. Заместник-председателят се предлага от състава на членовете по ал. 1, т. 1.

Чл. 87. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Мандатът на председателя, заместник-председателя и на членовете на Акредитационния съвет е 6-годишен.

(2) Лицата по ал. 1 не могат да бъдат назначавани за повече от един мандат.

(3) Половината от състава на Акредитационния съвет, с изключение на председателя, се обновява на всеки три години от всяка квота по реда на чл. 86.

(4) Положението на председател, заместник-председател и на член на Акредитационния съвет е несъвместимо със заемане на длъжностите ректор, заместник-ректор, декан и/или директор на филиал във висше училище, съответно председател, заместник-председател и директор на институт на Българската академия на науките и на Националния център за аграрни науки, както и с участието в научни комисии и в президиума на Висшата атестационна комисия.

(5) Мандатът на председателя, заместник-председателя или член на Акредитационния съвет се прекратява предсрочно при:

1. освобождаване на лицето от длъжност в случаите на:

а) постъпване на негово писмено заявление;

б) системно неизпълнение на задълженията;

в) фактическа невъзможност да изпълнява длъжността, продължила повече от 6 месеца;

г) несъвместимост с длъжностите и изискванията по ал. 4;

2. смърт на лицето.

(6) Решението за освобождаване на председател, заместник-председател и на член на Акредитационния съвет по ал. 5, т. 1, букви "б" и "в" се взема с мнозинство от списъчния състав на Акредитационния съвет и се предлага на министър-председателя.

(7) При предсрочно прекратяване на мандата на лицата по ал. 5 в срок до един месец от освобождаването от длъжност или от деня на смъртта се извършва попълване на Акредитационния съвет по реда на чл. 86 до края на съответния мандат.

Чл. 88. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Акредитационният съвет:

1. разработва критерии за оценяване и акредитация;

2. разработва конкретните процедури по оценяване и акредитация и свързаната с тях документация;

3. приема решения за откриване на процедури по чл. 81, ал. 1, т. 1, т. 2, букви "а" и "в", т. 3, 4, 5 и т. 6, буква "а";

4. създава постоянни комисии по области на висшето образование и експертни групи към тях и по предложение на постоянните комисии утвърждава задачите и състава на експертните групи в съответствие със заявените процедури;

5. приема решения по откритите процедури по чл. 81, ал. 1, т. 1, т. 2, букви "а" и "в", т. 3, 4, 5 и т. 6, буква "а" въз основа на докладите на постоянните комисии;

6. информира министъра на образованието и науката, както и висшите училища, за извършените оценки и акредитации;

7. разработва правилник за дейността на Националната агенция за оценяване и акредитация и чрез министъра на образованието и науката го предлага за приемане от Министерския съвет.

Чл. 88а. (Нов - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) Постоянните комисии по области на висшето образование и постоянната комисия за следакредитационно наблюдение имат състав от 3 до 7 членове, които се назначават с тригодишен мандат от председателя на Акредитационния съвет.

(2) Положението на председателя и на член на постоянна комисия е несъвместимо със заемане на длъжностите ректор, заместник-ректор, декан и/или директор на филиал във висше училище, съответно председател, заместник-председател и директор на институт на Българската академия на науките и на Националния център за аграрни науки.

(3) Постоянните комисии контролират работата на експертните групи и приемат техните доклади.

(4) Постоянните комисии по области на висшето образование:

1. приемат решения за програмна акредитация в случаите по чл. 81, ал. 1, т. 2, букви "б" и "г" и т. 6, буква "б";

2. подготвят и внасят в Акредитационния съвет доклад за резултатите от извършеното оценяване при процедурите по чл. 81, ал. 1, т. 1, т. 2, букви "а" и "в", т. 3, 4, 5 и т. 6, буква "а".

(5) В зависимост от заявената процедура докладът по ал. 4, т. 2 съдържа мотивирана оценка относно съответствието на представените от висшето училище доказателства с критериите за

институционална или програмна акредитация по смисъла на чл. 77, ал. 2 или чл. 78, ал. 3.

Чл. 88б. (Нов - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Националната агенция за оценяване и акредитация издава бюлетин, в който се публикуват:

1. общите изисквания за допускане и откриване на процедури за оценяване и акредитация;
2. критериите за оценяването и акредитацията на висши училища, основни звена, филиали, професионални направления и специалности от регулираните професии, както и за акредитираните научни специалности във висшите училища и организациите по чл. 47, ал. 1;
3. годишен доклад на Националната агенция за оценяване и акредитация за резултатите от дейността ѝ;
4. материали за популяризиране на най-добрите постижения на висши училища, както и материали с методически характер.

Чл. 88в. (Нов - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) (1) При изпълнение на функциите си по чл. 11, ал. 1 Националната агенция за оценяване и акредитация се подпомага от постоянна комисия за следакредитационно наблюдение и контрол.

(2) За извършените проверки постоянната комисия съставя констативни протоколи.

(3) При констатирано неизпълнение на дадените препоръки в срок или при констатирано съществено нарушение на закона постоянната комисия приема решение, с което предлага на Акредитационния съвет да отнеме съответната институционална или програмна акредитация.

(4) Акредитационният съвет се произнася по предложението по ал. 3 в тримесечен срок от неговото постъпване с решение, с което потвърждава или отнема акредитацията.

(5) Решението за отнемане на акредитацията съдържа:

1. мотиви за отнемането на акредитацията и препоръки, чието изпълнение от страна на висшето училище е задължително условие за откриване на нова процедура;

2. срок за предприемане на мерки за отстраняване на слабостите и подобряване на качеството, след изтичането на който може да се поиска откриване на нова процедура, като този срок не може да бъде по-дълъг от 18 месеца.

(6) Решенията по ал. 5 могат да се обжалват по реда на Закона за Върховния административен съд.

Глава единадесета. ИМУЩЕСТВО И ФИНАНСИ НА ВИСШИТЕ УЧИЛИЩА

Чл. 89. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) (Предишен текст на чл. 89 - ДВ, бр. 54 от 2000 г.) Имуществото на висшето училище се състои от право на собственост и от други вещни и имуществени права.

(2) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2000 г.) Недвижимите имоти, предоставени от държавата на висшите училища, са държавна публична собственост.

(3) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2000 г.) Недвижимите имоти по ал. 2, както и обособени части от тях, могат да се отдават под наем или да се ползват съвместно по договор с трети лица, без да се променя предназначението им, при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

Чл. 90. (1) Държавното висше училище съставя, изпълнява, приключва и отчита самостоятелен бюджет.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) В рамките на общия бюджет академичният съвет ежегодно утвърждава бюджет на основните звена и филиалите на висшето училище. Правилата за формиране на бюджета на основните звена и филиалите се определят в Правилника за дейността на висшето училище.

(3) В приходната част на бюджета на висшето училище постъпват:

1. субсидии от държавния бюджет;

2. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) финансова помощ от общините;

3. дарения, завещания, наследства, спонсорство;

4. собствени приходи от:

а) постъпления от научноизследователска, експертно-консултантска и художествено-творческа, лечебна и спортна дейност и от права върху индустриална собственост, авторски и други сродни права;

б) (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) постъпления от такси за кандидатстване, за обучение и приходи от обучение съгласно разпоредбите на чл. 21, ал. 2 и 4;

в) следдипломна квалификация;

г) (нова - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) административни услуги за лица, които не са студенти;

д) (доп. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., предишен текст на б. г) - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) други дейности, 25

свързани с учебния процес;

5. (нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) приходи по чл. 13, ал. 2 и по чл. 89, ал. 3.

(4) (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Приходната и разходната част на бюджета се съставя по класификацията на приходите и разходите на държавния бюджет.

(5) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) В сроковете на представяне на годишния финансов отчет висшето училище публикува отчет за изпълнението на приходната и разходната част на бюджета по класификацията на приходите и разходите на държавния бюджет.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Превишаването на приходите над разходите в края на годината преминава като наличност в бюджета на висшите училища за следващата година.

Чл. 91. (1) Субсидията от държавния бюджет осигурява средства за:

1. издръжка на обучението;

2. (изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) присъщата на висшето училище научна или художествено-творческа дейност;

3. (нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) издаване на учебници и научни трудове;

4. (предишна т. 3, изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) социално-битови разходи;

5. (предишна т. 4 - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) капитални вложения.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Издръжката на обучението се определя въз основа на:

1. диференцирани нормативи по професионални направления за един студент, определени от Министерския съвет;

2. броя на студентите и докторантите;

3. резултатите от оценката при акредитацията на висшето училище и неговите специалности.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Средствата по ал. 1, т. 2 за висшите училища се определят в размер не по-малко от 10 на сто спрямо издръжката на обучението.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Средствата за социално-битови разходи се определят на основата на действащите нормативни актове.

Чл. 92. (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Правилата за формиране на възнагражденията на работещите в държавните висши училища се определят с акт на Министерския съвет.

Чл. 93. (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Вносът и получените дарения от чужбина на литература, апаратура, оборудване и свързаните с тях консумативи и химикали от висшите училища и организациите по чл. 47, ал. 1 за нуждите на осъществяваната от тях образователна и научноизследователска дейност се освобождават от мита, такси и данък върху добавената стойност.

Чл. 94. (1) Студентите и докторантите имат право да кандидатстват за стипендии от държавния бюджет, стипендии, учредени от висшите училища, и стипендии на физически или юридически лица.

(2) Размерите, условията и редът за получаване на стипендия от студентите и докторантите по ал. 1 се определят съответно от Министерския съвет, правилниците на висшите училища и от волята на дарителя.

Чл. 95. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., в сила от учебната 1999/2000 г.) Студентите, докторантите и специализантите заплащат такси за обучението си.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., в сила от учебната 1999/2000 г.) Таксите за обучение в държавните висши училища се определят от Министерския съвет в годишен размер. Студентите заплащат таксата на равни вноски в началото на всеки семестър.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., в сила от учебната 1999/2000 г.) Размерът на таксите по ал. 2 не може да бъде по-висок от 30 на сто от нормативите, определени по реда на чл. 91, ал. 2, т. 1.

(4) (Нова - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Таксите от обучението по чл. 21, ал. 2 и 4 не могат да бъдат по-ниски от 70 на сто от нормативите, определени по реда на чл. 91, ал. 2, т. 1.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., в сила от учебната 1999/2000 г., предишна ал. 4 - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) От заплащане на такси в държавните висши училища се освобождават:

1. лица, които са кръгли сираци;

2. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) лица с трайни увреждания и намалена работоспособност 70 и над 70 на сто; кръгли сираци;

3. военноинвалиди;

4. (изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) лица, отглеждани до пълнолетието си в домове за отглеждане и възпитание на деца, лишени от родителска грижа;

5. (изм. - ДВ, бр. 40 от 2002 г.) курсантите във висшите военни училища;

6. докторантите през последните две години на докторантурата.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., в сила от учебната 1999/2000 г., предишна ал. 5 - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Чуждестранни студенти, докторанти и специализанти заплащат такси, които в държавното висше училище не могат да бъдат по-малки от диференцираните нормативи за издръжка на обучението.

(7) (Нова - ДВ, бр. 54 от 2000 г., предишна ал. 6, изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Лица с двойно гражданство, едно от което е българско, заплащат половината от размера на определената по ал. 6 такса, когато кандидатстват и са приети при условия и по ред, определени от Министерския съвет.

(8) (Предишна ал. 6, изм. - ДВ, бр. 54 от 2000 г., предишна ал. 7, изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Таксите по ал. 6 не се заплащат от студенти, докторанти и специализанти, приети по междуправителствени спогодби, в които този въпрос е уреден на реципрочна основа.

Чл. 96. При условия и по ред, определени със закон, студентите и докторантите имат право да получават кредит за заплащане на такси и за издръжка.

Глава дванадесета. ПРИЗНАВАНЕ НА ПРАВОСПОСОБНОСТ ЗА УПРАЖНЯВАНЕ НА РЕГУЛИРАНА ПРОФЕСИЯ, ПРИДОБИТА В ДЪРЖАВА - ЧЛЕНКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И НА ЕВРОПЕЙСКОТО ИКОНОМИЧЕСКО ПРОСТРАНСТВО (НОВА - ДВ, бр. 77 от 2005 г.)

Чл. 97. (Нов - ДВ, бр. 77 от 2005 г.) (*) (1) Правото за упражняване на регулирана професия се удостоверява с един от следните документи:

1. диплома за завършено висше образование;
2. документ, удостоверяващ професионална квалификация;
3. документ, удостоверяващ придобита правоспособност за упражняване на регулирана професия.

(2) Към документите по ал. 1 органите, компетентни за признаване на правоспособност за упражняване на съответната регулирана професия, могат да изискват от лицето, което иска признаване, да приложи допълнителни доказателства за съдържанието и продължителността на завършеното образование и обучение.

Чл. 98. (Нов - ДВ, бр. 77 от 2005 г.) (*) Органите по чл. 97, ал. 2 не могат да откажат на български гражданин или на гражданин от държава - членка на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство, получил съответната квалификация в тези държави, поради липса на достатъчна квалификация да получи достъп или да упражнява съответната регулирана професия при същите условия като българските граждани, когато лицето, което иска признаване:

1. притежава диплома или друг документ, които се изискват в някоя от тези държави за достъп или за упражняване на същата професия на нейна територия и които са получени в тези държави, или

2. е упражнявало през последните 10 години на пълно работно време тази професия в продължение най-малко на две години или в продължение на период, равностоен на две години пълно работно време, в държава - членка на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство, в която професията не е регулирана, и притежава документ за професионална квалификация, издаден от съответния компетентен орган.

Чл. 99. (Нов - ДВ, бр. 77 от 2005 г.) (*) (1) Органите по признаването могат да изискат от лицето, което иска признаване, да докаже, че притежава професионален стаж, когато продължителността на обучението в случаите по чл. 98, т. 1 и 2 е по-малка с една година от изискваната продължителност на обучението по регулираната професия.

(2) Продължителността на изисквания по ал. 1 професионален стаж не може да бъде по-голяма от:

1. два пъти размера на недостигащия период на образование и обучение, когато недостигащият период се отнася за цикъла на обучение след средното образование и/или за професионален стаж под контрола на ръководител на стажа и завършва с изпит;

2. периода на недостигащия професионален стаж, когато този стаж се отнася за професионална практика, осъществявана с помощта на квалифициран специалист.

(3) Изискваният професионален стаж по ал. 1 и 2 не може да бъде по-голям от 4 години.

Чл. 100. (Нов - ДВ, бр. 77 от 2005 г.) (*) (1) Органът по признаването може да изиска от лицето, което иска признаване, да премине стаж за приспособяване или да положи изпит за признаване на правоспособност.

(2) Органът по признаването предоставя на лицето, което иска признаване, да избира между стаж за приспособяване и изпит за признаване на правоспособност. За професиите, за чието упражняване се изисква точно познаване на националното законодателство и чийто съществен и постоянен елемент е даването на съвети и/или оказването на помощ по националното законодателство, органът по признаването решава в кои случаи да изиска стаж за приспособяване или изпит за признаване на правоспособност.

(3) Стажът за приспособяване и изпитът за признаване на правоспособност се изискват, когато образованието на лицето, което иска признаване, обхваща теоретични и/или практически области, които съществено се различават от тези, удостоверени с документа за квалификация.

(4) Органът по признаването преценява дали знанията и уменията, придобити от лицето, което иска признаване, в процеса на неговия професионален стаж, не покриват частично или напълно различията по ал. 3.

(5) Стажът за приспособяване подлежи на оценка и не може да бъде с продължителност, по-голяма от три години.

(6) Условието и редът за провеждане на стажа и неговата оценка, както и на изпита за правоспособност, се определят с акт на органа по признаване.

Чл. 101. (Нов - ДВ, бр. 77 от 2005 г.) (*) (1) Когато за упражняването на регулирана професия има специфични изисквания, определени в закон, органът по признаването изисква от лицето, което иска признаване, да представи документи от компетентните органи на някоя от държавите - членки на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство, от които е видно, че изискванията са удовлетворени. Когато някоя от тези държави не издава такива документи, тези изисквания могат да бъдат удостоверени с нотариално заверена декларация в съответната държава.

(2) Когато за упражняването на регулирана професия се изисква документ за физическо или психическо здраве, органът по признаването приема като достатъчно доказателство представянето на документ, който се изисква в някоя от държавите - членки на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство.

(3) Органът по признаване може да изисква документите по ал. 1 и 2 да бъдат издадени не по-рано от три месеца от датата на подаване на молбата за признаване.

(4) Когато за упражняването на регулирана професия със закон е предвидено полагане на клетва, подписване на декларация и/или вписване в регистър на професионална организация, органът по признаването трябва да предвиди подходяща и равностойна форма в случая, когато предвидената с този закон форма не може да се използва от лицето, което иска признаване.

Чл. 102. (Нов - ДВ, бр. 77 от 2005 г.) (*) (1) Органите по признаването се произнасят с мотивирано решение в срок до 4 месеца от датата на подаването на молбата и на съответните документи.

(2) Отказът за признаване на квалификация по регулирана професия подлежи на обжалване по реда на Закона за административното производство.

Допълнителни разпоредби

§ 1. Академиите и висшите училища от системата на Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Министерството на транспорта, Министерството на териториалното развитие и строителството прилагат този закон в съответствие с актовете за създаването им и разпоредбите на специалните закони, отнасящи се до устройството и дейността им.

§ 2. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Проектите за ежегодна бюджетна субсидия на висшите училища от системата на Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Министерството на транспорта, Министерството на териториалното развитие и строителството се внасят в Министерския съвет от съответния министър съгласувано с министъра на образованието и науката.

§ 3. (1) (Предишен текст на § 3 - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Висшите училища и факултетите по богословие прилагат този закон в съответствие с актовете за създаването им и нормативните актове, уреждащи взаимоотношенията между държавата и религиозните изповедания.

(2) (Нова - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Разпоредбите на чл. 26, ал. 1 и 7 не се прилагат за факултетите по ал. 1.

§ 4. (1) Чуждестранните висши училища не могат да разкриват свои поделения на територията на Република България.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Български висши училища могат да откриват в структурата си основни звена съвместно с чуждестранни висши училища по реда на този закон в съответствие със:

1. международни спогодби;
2. споразумения с чуждестранни висши училища.

§ 4а. (Нов - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Разпоредбата на чл. 68, ал. 1 не се прилага за кандидати за докторантура чрез самостоятелна подготовка.

§ 4б. (Нов - ДВ, бр. 54 от 2000 г.) При определяне на броя на преподавателите, които са на основен трудов договор в звената на висшите училища, могат да се включват и преподавателите на основен трудов договор в съответните университетски болници.

§ 4в. (Нов - ДВ, бр. 53 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 77 от 2005 г., в сила от 27.09.2005 г.) По смисъла на този закон "регулирана професия" е дейност или съвкупност от дейности, правото за упражняването на която е определено чрез законови, подзаконови или административни разпоредби, за притежаването на специфична професионална квалификация, удостоверена с документи за образование, правоспособност или предполага членство в професионална организация, работеща за поддържане на високо равнище в съответната професионална област, за осъществяването на което е получила специално признаване от държавата.

§ 4г. (Нов - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) Трудовите договори с преподавателите в университетските болници се сключват и прекратяват от ректора на съответното висше медицинско училище, съгласувано с управителя или изпълнителния директор на болницата.

§ 4д. (Нов - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) По смисъла на този закон:

1. "Основен трудов договор" е трудовият договор, сключен на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда.

2. "Капацитет на висшето училище, на професионалното направление, както и на специалност от регулираните професии" е максималният брой на студентите и докторантите, които могат да се обучават за една учебна година във висшето училище, професионалното направление или специалността от регулираните професии в съответствие с осигуреното качество на образование, академичен състав, учебна документация, материална база и учебна площ.

3. "Преименуване" е промяна на наименованието на висшето училище.

4. "Успех от диплома за завършена степен на висшето образование" е успехът, който се формира като средноаритметична оценка от средния успех по предметите, включени в учебния план, и от средния успех от оценките от държавните изпити или от защитата на дипломната работа.

5. "Действащи студенти и докторанти" са тези, които вземат пряко участие в учебния процес и изпълняват учебния план за съответната учебна година.

§ 4е. (Нов - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Висшите училища ежегодно представят в Министерството на образованието и науката необходимата информация по чл. 10, ал. 2, т. 3.

§ 4ж. (Нов - ДВ, бр. 77 от 2005 г.) (*) По смисъла на глава дванадесета от този закон:

1. "Диплома" е всеки документ, издаден от компетентен орган в държава - членка на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство, от който е видно, че титулярят притежава теоретична подготовка и професионална квалификация за достъп или упражняване на регулирана професия в тази държава - членка на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство.

2. "Документ за професионална квалификация" е всеки документ, издаден от компетентен орган в държава - членка на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство, от който е видно, че титулярят притежава съвкупност от професионални компетенции и необходимите за тяхното формиране знания и умения.

3. "Документ за правоспособност" е всеки документ, издаден от компетентен орган в държава - членка на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство, от който е видно, че титулярят притежава задължителен обем от професионални компетенции, което дава право за упражняване на регулирана професия.

4. "Професионален стаж" е времето, през което лицето, което иска признаване, действително законно е упражнявало съответната професия в държава - членка на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство.

5. "Стаж за приспособяване" е упражняването на регулирана професия, което се осъществява под контрола на квалифициран специалист на територията на Република България.

6. "Изпит за признаване на правоспособност" е проверката на професионалните познания на лицето, което иска признаване, с цел да се оцени способността му да упражнява регулирана професия на територията на Република България.

§ 4з. (Нов - ДВ, бр. 77 от 2005 г.) (*) Признаването на правоспособност за упражняване на регулирана професия по смисъла на § 4в се извършва по реда на този закон, доколкото друго не е предвидено в специален закон.

Преходни и Заключителни разпоредби

§ 5. Дипломи за полувисше образование, издадени от полувисши институти до влизането на този закон в сила, дават правата на завършили образователна степен "специалист по...".

§ 6. Дипломи за висше образование, издадени от висшите училища до влизането на този закон в сила, дават правата на завършили образователна степен "магистър".

§ 7. Притежателите на диплом за научната степен "кандидат на науките" се ползват с правата на "доктор".

§ 8. Завършилите семестриално висшите училища до влизането на този закон в сила се дипломират съгласно разпоредбите на закона, който е действал при постъпването им, и се ползват с правата на завършил образователна степен "магистър".

§ 9. Студенти, приети до влизането на този закон в сила, продължават обучението си и получават образователна и квалификационна степен в зависимост от сроковете на обучение и учебния план, по които се обучават.

§ 10. (1) (Отм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.)

(2) Семестриалните такси, заплащани от студенти, приети преди влизането на този закон в сила, не се преизчисляват по реда на чл. 90, ал. 3, т. 4, буква "б".

§ 11. (Изм. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) По предложение на катедрения съвет и съвета на основното звено и/или филиала след решение на академичния съвет трудовите договори с хабилитираните преподаватели при навършване на възрастта по чл. 328, ал. 1, т. 10 от Кодекса на труда могат да бъдат удължени за срок от една година, но за не повече от две години.

§ 12. (Изм. - ДВ, бр. 56 от 1997 г., изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) Обучението в образователно-квалификационните степени се въвежда от висшите училища след утвърждаване на държавните изисквания за специалностите от регулираните професии или професионални направления.

§ 13. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Министерският съвет по предложение на министъра на образованието и науката, в срок до 6 месеца след влизането на този закон в сила издава постановление за приемане на правилник за дейността на Националната агенция за оценяване и акредитация и определя числеността на щатния ѝ персонал.

§ 14. (Изм. - ДВ, бр. 60 от 1999 г.) Министерският съвет по предложение на министъра на образованието и науката в срок до 1 година от влизането на този закон в сила преобразува или закрива съществуващите полувисши учебни заведения в съответствие с изискванията на чл. 17.

§ 15. Висши училища и техни основни звена, които до три години от влизането на този закон в сила не са участвали или не са заявили желанието си да участват в процедура за акредитация, не получават държавна субсидия и не се финансират под никаква форма от държавата.

§ 16. В срок до три години след влизането на този закон в сила висшите училища могат да провеждат обучение и по неакредитирани специалности.

§ 17. В срок до една година от влизането на този закон в сила висшите училища приемат Правилник за дейността на висшето училище.

§ 18. С влизането на този закон в сила не се прекъсва мандатът на изборните органи за управление във висшите училища.

§ 19. В Закона за научните степени и научните звания (обн., ДВ, бр. 36 от 1972 г.; изм. и доп., бр. 43 от 1975 г., бр. 12 от 1977 г., бр. 61 от 1981 г., бр. 94 от 1986 г., бр. 10 от 1990 г. и бр. 59 от 1992 г.) се правят следните изменения:

1. навсякъде "кандидат на науките" се заменя с "доктор";
2. навсякъде "аспирант" и "аспирантура" се заменят с "докторант" и "докторантура";
3. навсякъде "висши учебни заведения" се заменят с "висши училища".

§ 20. Този закон отменя:

1. Закона за висшето образование (обн., Изв., бр. 12 от 1958 г.; изм. и доп., ДВ, бр. 99 от 1963 г., бр. 36 и 65 от 1972 г.; попр., бр. 81 от 1972 г.; изм. и доп., бр. 58 от 1978 г., бр. 68 от 1988 г., бр. 82 от 1989 г., бр. 10 от 1990 г. и бр. 100 от 1992 г.).

2. Закона за академична автономия на висшите учебни заведения (обн., ДВ, бр. 10 от 1990 г.; попр., бр. 12 от 1990 г.; изм., бр. 90 от 1993 г.).

3. Указа за признаване дипломи за висше образование, издадени от чуждестранни висши учебни заведения (обн., ДВ, бр. 95 от 1949 г.; изм., бр. 68 от 1988 г.).

§ 21. Изпълнението на този закон се възлага на Министерския съвет.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВИСШЕТО ОБРАЗОВАНИЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 60 ОТ 1999 Г.)

§ 56. (1) Разпоредбите на чл. 95, ал. 1, 2, 3, 4, и 5 влизат в сила от учебната 1999/2000 г.

(2) Приетите до влизането на този закон в сила студенти и докторанти продължават обучението си при условията, при които са приети, за срока, предвиден за завършване на обучението им по учебния план.

(3) Разпоредбата на чл. 68, ал. 1 относно приемането на студентите и докторантите чрез конкурсен изпит влиза в сила от учебната 2000/2001 г.

§ 57. (1) В двумесечен срок от влизането на този закон в сила Акредитационният съвет се конституира в съответствие с изискванията на чл. 84. Мандатът на досегашния Акредитационен съвет се прекратява с утвърждаването на състава на новия Акредитационен съвет.

(2) С влизането на този закон в сила откритите процедури по оценка и акредитация се спират, а нови не се откриват.

(3) Новият Акредитационен съвет продължава започнатите процедури в съответствие с изискванията на този закон.

§ 58. Съставът на Акредитационния съвет през първия мандат се обновява с половината от представителите от квотите на висшите училища и на Българската академия на науките и Селскостопанската академия по жребий, както и с половината от представителите на Министерството на образованието и науката.

§ 59. В срок 4 месеца от влизането на този закон в сила Министерският съвет утвърждава Правилника на Националната агенция за оценяване и акредитация и определя числеността на щатния ѝ персонал.

§ 60. (1) (Изм. - ДВ, бр. 113 от 1999 г.) В едногодишен срок от влизането на този закон в сила висшите училища привеждат структурата си в съответствие с изискванията, предвидени в него, и я представят на министъра на образованието и науката.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2000 г.) В срок до 18 месеца от влизането на този закон в сила заварените частни колежи, включени в структурата на държавните висши училища, се преобразуват в самостоятелни колежи по реда на чл. 9, ал. 2 след оценка на проект по реда на чл. 15. Непреобразуваните колежи се закриват.

§ 61. (1) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2000 г.) Неакредитирани висши училища, които до 18 месеца от влизането на този закон в сила не са поискали институционална акредитация, не получават държавна субсидия и не се финансират под никаква форма от държавата.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 54 от 2000 г.) Неакредитирани частни висши училища, които до 18 месеца от влизането на този закон в сила не са поискали институционална акредитация, не могат да приемат студенти за обучение.

§ 62. (1) (Изм. - ДВ, бр. 22 от 2001 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) Държавните висши училища, получили институционална акредитация, могат да провеждат обучение и по неакредитирани специалности в срок до пет години от влизането на този закон в сила.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 53 от 2002 г.) Частните висши училища, получили институционална акредитация, могат да провеждат обучение и по неакредитирани специалности в срок до пет години от влизането на този закон в сила.

§ 63. (Отм. - ДВ, бр. 111 от 1999 г., в сила от 1.01.2000 г.)

§ 64. Навсякъде в закона думите "Министерство на образованието, науката и технологиите" и "министъра на образованието, науката и технологиите" се заменят съответно с "Министерството на образованието и науката" и "министъра на образованието и науката".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВИСШЕТО ОБРАЗОВАНИЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 54 ОТ 2000 Г.)

§ 7. Разпоредбата на § 4б от допълнителните разпоредби се прилага и за преподавателите на основен трудов договор в болниците и другите диагностично-лечебни структури до придобиване от тях на качество на университетски болници по реда на Закона за лечебните заведения, но не по-късно от 1 юли 2001 г.

Преходни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВИСШЕТО ОБРАЗОВАНИЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 22 ОТ 2001 Г.)

§ 2. Срокът по чл. 81, ал. 1 се удължава с шест месеца за процедурите за институционална акредитация, за които са постъпили искания до 31 декември 2000 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ВИСШЕТО ОБРАЗОВАНИЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 48 ОТ 2004 Г.)

§ 73. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон Акредитационният съвет се конституира в съответствие с изискванията на чл. 86. Мандатът на досегашния Акредитационен съвет и на неговия председател се прекратява с назначаването на председателя, заместник-председателя и членовете на новия Акредитационен съвет.

(2) Съставът на новия Акредитационен съвет, с изключение на председателя, след изтичане на три години от конституирането му се обновява по жребий с трима представители от квотата на висшите училища, един представител от квотата на Българската академия на науките и Националния център за аграрни науки и един представител от квотата на Министерството на образованието и науката.

§ 74. (1) От деня на влизането в сила на този закон до 1 януари 2005 г. се преустановява приемането от Националната агенция за оценяване и акредитация на искания за откриване на процедури за акредитация, с изключение на исканията за акредитация по чл. 81, ал. 1, т. 1.

(2) Откритите процедури за програмна акредитация по чл. 81, ал. 1, т. 2, за които висшите училища са заплатили необходимите средства по чл. 81, ал. 9, се приключват от органите по чл. 81, ал. 4 и 5 до 1 януари 2005 г. по реда, по който са открити. Всички останали процедури за програмна акредитация се прекратяват.

(3) Откритите процедури по чл. 81, ал. 1, т. 1, 3, 4, 5 и 6 се продължават в съответствие с изискванията на

този закон.

§ 75. В срок до три месеца от влизането в сила на този закон:

1. Министерският съвет приема наредба за държавните изисквания за организиране на дистанционна форма на обучение от висшите училища;
2. министърът на образованието и науката приема наредбата по чл. 44а, ал. 7.

§ 76. В срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон:

1. Министерският съвет:
 - а) приема наредбата по чл. 7, ал. 1;
 - б) привежда правилника по чл. 9, ал. 3, т. 12 в съответствие с този закон;
2. Националната агенция за оценяване и акредитация привежда в съответствие с този закон критериите, процедурите и документацията по чл. 85, ал. 1, т. 1, 2 и 4;
3. министърът на финансите по предложение на Националната агенция по оценяване и акредитация и след съгласуване със Съвета на ректорите утвърждава нови нормативи по чл. 81, ал. 9;
4. висшите училища въвеждат системата по чл. 6, ал. 4.

§ 77. (1) В срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон се произвеждат избори за студентски съвети.

(2) Студенти и докторанти, които са били членове на студентските съвети четири или повече от четири години, не могат да бъдат избирани в състава на новия студентски съвет.

§ 78. В срок до три години от влизането в сила на този закон учредителите на частните висши училища привеждат учредителните си актове и правилниците на висшите училища в съответствие с този закон.

§ 79. Европейското дипломно приложение по чл. 7, ал. 1 се издава от висшето училище безплатно от 1 юли 2004 г. на лицата с образователно-квалификационна степен "бакалавър" или "магистър", получени съгласно Закона за висшето образование.

§ 80. Лицата, заварени на длъжността "извънреден професор" и "извънреден доцент" до влизането в сила на този закон, запазват правата си по трудовите си договори, но за не повече от 6 месеца.

.....
§ 82. Този закон влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 30 (относно чл. 44а), който влиза в сила от учебната 2004 - 2005 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ПРОФЕСИОНАЛНОТО ОБРАЗОВАНИЕ И ОБУЧЕНИЕ

(ОБН. - ДВ, БР. 77 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 27.09.2005 Г.)

§ 16. Подзаконовите нормативни актове, които уреждат признаването на професионална квалификация и/или правоспособност за упражняване на регулирана професия, придобити в държави - членки на Европейския съюз и на Европейското икономическо пространство, се издават или допълват в срок до 6 месеца от влизането в сила на този закон.

§ 17. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 8, § 9, т. 2 и 3 и § 10, т. 2 и т. 3, буква "б", които влизат в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз.